

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.136/2020/47. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2021. január 20. és 2021. január 27. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2020. február 18. napján kelt 7.B.50/2016/312. számú ítéletét I. r., V. r., VI. r., XI. r. és XIII. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

I. r. vádlott terhén megállapított 126 rendbeli készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetettét 69 esetben kísérletnek, 67 esetben a (3) bekezdés b) pontja és 44 esetben a (4) bekezdés b) pontja szerinti büntettnek minősíti.

A készpénz-helyettesítő fizetési eszköz hamisításának előkészülete vétsége esetében mellőzi a társtettesi elkövetői alakzatra utalást.

A vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést helyesen börtönbüntetésnek jelöli meg és annak tartamát 4 (négy) év 6 (hat) hónapra enyhíti, a szabadságvesztés börtön fokozatban történő végrehajtására utalást mellőzi.

A tőle lefoglalt 130.000 forinton túlmenően elrendelt vagyonelkobzás összegét 27.677.225 (huszonhétmillió-hatszázhetvenhétezer-kétszázhuszonöt) forintba helyesbíti.

V. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést helyesen börtönbüntetésnek jelöli meg és annak tartamát 2 (két) évre enyhíti, a szabadságvesztés börtön fokozatban történő végrehajtására utalást mellőzi.

VI. r. vádlott terhén megállapított 8 rendbeli készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége helyesen 7 esetben kísérlet.

A VI. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést helyesen börtönbüntetésnek jelöli meg és annak tartamát 1 (egy) évre enyhíti, a szabadságvesztés börtön fokozatban történő végrehajtására utalást mellőzi.

XI. r. vádlott terhén megállapított 8 rendbeli információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntetettét 5 esetben minősíti kísérletnek.

XIII. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést helyesen börtönbüntetésnek jelöli meg és annak tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti, a szabadságvesztés börtönben történő végrehajtására utalást mellőzi.

V. r. vádlott anyja neve helyesen Személy1.

VI. r. vádlott lakóhelye Cím1., tartózkodási helye és kézbesítési címe Cím2 szám.

XIII. r. vádlott tartózkodási helye és kézbesítési címe Cím3. szám.

Egyebekben I. r., V. r., VI. r., XI. r. és XIII. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során az I. r., XI. és XIII. r. vádlott kirendelt védőjének díjaként és fordítási díjként 2.486.397 (kétmillió-négyszáznyolcvanhatezer-háromszázkilencvenhét) forint bünygyi költség merült fel, melyből az. I., V., VI. és XIII. r. vádlottak egyenként 137.837 (egyszázharminchétezer-nyolcszázharminché) forintot, a XI. r. vádlott 195.437 (egyszázkilencvenötezer-négyszázharminché) forintot köteles az államnak megfizetni, a fennmaradó bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A Budapest Környéki Törvényszék hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a 2020. február 18. napján tartott tárgyaláson kihirdetett 7.B.50/2016/312. számú ítéletével I. r. vádlottat bünyösnek mondta ki 126 rendbeli - két esetben társtettesként, kilencvenhárom esetben felbujtóként, harmincegy esetben bünysegédként, negyvenhétf esetben folytatólagosan, hetven esetben kísérltként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettében (1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés a) pont és négy esetben a (3) bekezdés a) pontja, egy esetben a (4) bekezdés a) pontja, illetve a (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel hatvanhat esetben a (3) bekezdés b) pontja, negyvenöt esetben a (4) bekezdés b) pontja, tíz esetben az (5) bekezdés b) pontja), 10 rendbeli - hét esetben felbujtóként, három esetben bünysegédként, kilenc esetben kísérltként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében (1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés a) pont és egy esetben a (2) bekezdés I. fordulata, kilenc esetben a (2) bekezdés b) pontja) és társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszköz hamisításának előkészülete vétségében (1978. évi IV. törvény 313/B. § (1) és (3) bekezdés).
- [2] Ezért öt, mint többszörös visszaesőt és bünszervezetben elkövetőt, halmazati büntetésül 5 év 6 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Vele szemben egyrészt a töle lefoglalt 130.000 forintra, valamint további 27.694.225 forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.
- [3] II. r. vádlott bünyösségét 125 rendbeli - huszonnégy esetben felbujtóként, százegy esetben bünysegédként, negyvenhat esetben folytatólagosan, hatvankilenc esetben kísérltként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettében (1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés a) pont és négy esetben a (3) bekezdés a) pontja, egy esetben a (4) bekezdés a) pontja, illetve a (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel, hatvanhat esetben a (3) bekezdés b) pontja, negyvenöt esetben a (4) bekezdés b) pontja, kilenc esetben az (5) bekezdés b) pontja), 10 rendbeli - hét esetben bünysegédként, három esetben felbujtóként, kilenc esetben kísérltként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében (1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés a) pont és egy esetben a (2) bekezdés I. fordulata, kilenc esetben a (2) bekezdés b) pontja) és közokirat-hamisítás büntettében (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés a) és b) pont).
- [4] Ezért öt, mint bünszervezetben elkövetőt és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büncselekményeiben, mint visszaesőt - halmazati büntetésül 5 év börtön fokozatban végrehajtandó

szabadságvesztésre és 5 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte, továbbá vele szemben 26.207.544 forint erejéig vagyonekbezártást rendelt el. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

- [5] A II. r. vádlottat az ellene további 1 rendbeli, folytatólagosan elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetének kísérlete (1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés a) pont és a (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel, az (5) bekezdés b) pontja) miatt emelt vád alól felmentette.
- [6] V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 62 rendbeli - hat esetben társtettesként, huszonkét esetben bűnsegédként, huszonnégy esetben folytatólagosan, harmincöt esetben kísérletként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetésében (1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés a) pont és a (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel harmincnyolc esetben a (3) bekezdés b) pontja, tizenkilenc esetben a (4) bekezdés b) pontja, hat esetben az (5) bekezdés b) pontja) és 5 rendbeli - négy esetben bűnsegédként, négy esetben kísérletként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében (1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés a) pont és a (2) bekezdés b) pontja).
- [7] Ezért őt, mint visszaesőt és bünszervezetben elkövetőt, halmazati büntetésül 3 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, továbbá vele szemben 200.000 forint erejéig vagyonekbezártást rendelt el. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.
- [8] VI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 54 rendbeli - öt esetben társtettesként, tizenhat esetben bűnsegédként, huszonöt esetben folytatólagosan, huszonkilenc esetben kísérletként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetésében (1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés a) pont és két esetben a (3) bekezdés a) pontja, illetve a (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel harmincegy esetben a (3) bekezdés b) pontja, tizenöt esetben a (4) bekezdés b) pontja, hat esetben az (5) bekezdés b) pontja) és 8 rendbeli - öt esetben bűnsegédként, öt esetben kísérletként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében (1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés a) pont és a (2) bekezdés b) pontja).
- [9] Ezért őt, mint bünszervezetben elkövetőt, halmazati büntetésül 2 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetésbe beszámította a VI. r. vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt, és megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.
- [10] X. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 8 rendbeli - felbujtóként, hat esetben folytatólagosan, hat esetben kísérletként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetésében (1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés a) pont és a (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel két esetben a (3) bekezdés b) pontja, négy esetben a (4) bekezdés b) pontja, két esetben az (5) bekezdés b) pontja) és társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszköz hamisításának előkészülete vétségében (1978. évi IV. törvény 313/B. § (1) és (3) bekezdés).
- [11] Ezért őt, mint bünszervezetben elkövetőt, halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte, továbbá vele szemben 1.577.978 forint erejéig vagyonekbezártást rendelt el. A szabadságvesztés büntetésbe beszámította a X. r. vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt, megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.
- [12] XI. r. vádlott bűnösségét 8 rendbeli - bűnsegédként, egy esetben folytatólagosan, hat esetben kísérletként elkövetett - információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntetésében (Btk. 375. § (5) bekezdés és hat esetben az (1) bekezdés, egy esetben a (2) bekezdés b) pontja, egy esetben a (3) bekezdés b) pontja) állapította meg.
- [13] Ezért őt halmazati büntetésül 1 év szabadságvesztésre ítélte, továbbá vele szemben 200.000 forint erejéig vagyonekbezártást rendelt el. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette, és őt előzetes mentesítésben részesítette. A szabadságvesztés büntetés végrehajtása

esetére rendelkezett annak végrehajtási fokozatáról, melyet börtönben jelölt meg, illetve a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

- [14] XIII. r. vádlott bűnösségét 39 rendbeli - kilenc esetben társtettesként, harminc esetben bűnsegédként, huszonegy esetben folytatólagosan, huszonegy esetben kísérletként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetében (1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés a) pont és egy esetben a (4) bekezdés a) pontja, illetve a (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel tizenkilenc esetben a (3) bekezdés b) pontja, tizenöt esetben a (4) bekezdés b) pontja, négy esetben az (5) bekezdés b) pontja) és 6 rendbeli - egy esetben társtettesként, öt esetben bűnsegédként, öt esetben kísérletként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében (1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés a) pont és a (2) bekezdés b) pontja) mondta ki.
- [15] Ezért őt, mint bűnszervezetben elkövetőt, halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.
- [16] Rendelkezett a magánfelek polgári jogi igényéről, a bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség összegéről és annak viseléséről.
- [17] Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyészség valamennyi vádlott vonatkozásában tudomásul vette.
- [18] I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, II. r. vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, V. r. vádlott és védője enyhítésért és a bűnszervezet megállapítása miatt, VI. r. vádlott az egész ítélet ellen, valamint a bűnszervezetet sérelmezve, védője enyhítésért, X. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, XI. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, míg XIII. r. vádlott és védője enyhítésért és a bűnszervezet megállapítása miatt jelentettek be fellebbezést.
- [19] A másodfokú bíróság II. r. és X. r. vádlott vonatkozásban az ügyet a 2021. január 20. napján nyilvános ülésen hozott végzésével elkülönítette.
- [20] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.332/2020/2. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.
- [21] Kifejtette, hogy a vádlotti és védői fellebbezések tartalmára tekintettel a másodfokú eljárásban a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (1) bekezdése értelmében teljeskörű, a jogorvoslati kérelmek elbírálására a Be. 598. § (2) bekezdésében írt tanácsülés feltételei fennállnak. Bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem vesz részt.
- [22] Álláspontja szerint a törvényszék nem vétett olyan eljárási szabálysértést, mely a másodfokú eljárás akadályát képezné, a perrendi szabályokat mindvégig megtartotta. A vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítást a korábbi hatályon kívül helyező végzésben írtak szem előtt tartásával lefolytatta, és valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vonta. Eljárása során szigorúan ügyelt arra, hogy a hatályon kívül helyező végzésben előírtakat végrehajtsa, a leírt szempontokat kövesse, a kifogásolt hibákat kiküszöbölje.
- [23] A tényállást a bizonyítékok egyenkénti és egymással összefüggő gondos értékelése és alapos összevetése alapján megalapozottan állapította meg. Az ítélet rendkívül áttekinthető és tagolt. A bíróság az általános bevezető részben kellő mélységben feltárta a vádlottak személyi kapcsolatrendszerét. Részletesen elemezte a „testvérek” irányítása alá tartozó szervezet felépítését és irányítási rendszerét, az abban résztvevő személyek feladatait és szerepkörét. Mindezekből okszerű következtetést lehet levonni a bűnszervezet fennállására, amelyet a bíróság az indokolási részben hibátlan indokolással meg is tett.
- [24] Ezután egyenként és részletesen tagolta a tényállásokat, így azokból kitűnnek nemcsak az abban részt vevő személyek, hanem azok szerepe is (elkövetői alakzat), a sértettek megjelölése (a folytatólagosság kérdése szempontjából), a ténylegesen bekövetkezett kár, továbbá, az is, hogy a cselekmény a sikertelen kísérleteknél mekkora kárral fenyegetett.

[25]

Az áttekinthetőség érdekében a bíróság már az egyes tényállási pontokat követően feltüntette az adott tényállásban résztvevő személyekre vonatkozóan a cselekmény minősítése szempontjából releváns valamennyi kérdést, így a cselekménysor legvégén csak azok összesítésére volt szükség.

[26] A tényállás indokolása során kitért a vádlottaknak az eljárás egyes szakaszaiban tett vallomásaira, összevetette őket egymással, a tanúvallomásokkal és a bizonyítás körébe vont tárgyi és okirati bizonyítékokkal. Mindezek egyenkénti és összefüggéseiben történő elemzésével logikailag hibátlan magyarázatát adta, hogy a vádlotti védekezések közül melyik vádlottnak mely nyilatkozatát fogadta el, illetve vetette el. A hibátlanul megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

[27] Utalt arra is, hogy a minősítés körében lényeges kérdés volt, hogy az egyes vádlottakkal szemben az elkövetéskori vagy az elbíráláskori törvényt kell-e alkalmazni. Kifejtette, hogy a bíróság ennek az ítélet 219. oldal 3. és 4. bekezdésében részletes és helytálló magyarázatát adta, amellyel egyetértett. Osztotta a törvényszék álláspontját, mely szerint I. r., V. r., VI. r., és XIII. r. vádlottak esetében a bünszervezet valamennyi törvényi ismérve megállapítható. E tekintetben a Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontja és az 1978. évi IV. tv. 137. § 8. pontja azonos ismérveket tartalmaz. Figyelemmel arra, hogy a bünszervezetben elkövetés a feltételes szabadságból kizárást vonja maga után, e vádlottak esetében helyesnek tartotta az elkövetéskori Btk. alkalmazását. Egyedül a bünszervezetbe nem tartozó XI. r. vádlott esetében kellett az elbíráláskori jogszabályt alkalmazni, mert az számára kedvezőbb elbírálási lehetőséget biztosít.

[28] A minősítéseket törvényesnek tartotta, amelyhez a bíróság jogilag kellően alátámasztott indokolást fűzött. Egyedül a 15. tényállási pontban I. r. vádlott esetében a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz hamisításának előkészülete vonatkozásában a társtettesi elkövetői alakzat téves. A BH.32/2020. jogeset iránymutatása szerint a nem sui generis előkészületi cselekményeknél ugyanis kizárólag önálló elkövetői alakzat a helyes elkövetői minősítés, így ennyiben e tényállási pontnál az elkövetési alakzat helyesbítésre szorul.

[29] A büntetés kiszabása körében a bíróság a bűnösségi körülményeket egyéniesítve, helytállóan jelölte meg és értékelte.

[30] Utalt rá, hogy a büntetések meghatározásánál a rendkívül hosszú időmúlás ugyanakkor behatárolta azok mértékét. A kiszabott büntetések megfelelnek a büntetési céloknak, a bíróság mind a vádlottaknak a bűncselekmény-sorozatban játszott tevőlegességét, mind a vádlottak előéletét kellően differenciálta. A bünszervezethez kapcsolódó kötelező törvényi rendelkezéseket törvényesen alkalmazta. A büntetések méltányosak, azok enyhítésére nem látott alapot.

[31] Az ítélet egyéb rendelkezéseit is törvényesnek tartotta.

[32] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 7.B.50/2016/312. számú ítéletét a 15. tényállási pontban az elkövetői alakzat kisebb pontosítása mellett, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján I. r., V. r., VI. r., XI. r. és XIII. r. vádlottak vonatkozásában hagyja helyben.

[33] Az I. r. vádlott védője az írásban benyújtott fellebbezés indokolásában a jogorvoslati kérelmet és annak irányát is fenntartotta.

[34] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontja szerint részbeni megalapozatlansági hibában szenved, melynek kiküszöbölése során az ítélet megváltoztatásának van helye. Kérte az ítéltáblát, hogy felülbírálati jogkörében az ítéletet változtassa meg, egyes vádpontokban az I. r. vádlottat mentse fel, másodlagosan enyhébb büntetést szabjon ki vele szemben, nyomatékosan értékelve a tetemes időmúlást, mint enyhítő körülményt, amely az I. r. vádlottnak nem róható fel.

[35] Elsődlegesen az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását vitatta, mely I. r. vádlott és társai cselekményét bünszervezetben elkövetettnek minősítette. E bírói megállapítást egyrészt

iratellenesnek tartotta, másrészt ezen álláspont kialakítása során véleménye szerint tényből tényre is helytelenül következtetett a törvényszék.

- [36] Valamennyi érintett vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ugyan a régi Btk.-t és annak a bűnszervezetre vonatkozó ismérveit alkalmazta arra hivatkozva - mely kétségtelenül igaz - hogy a régi Btk. a bűnszervezet megállapításához kevesebb feltételt állít, azonban álláspontja szerint e törvényi követelmények sem nyertek bizonyítást az eljárásban kétséget kizáró módon, az ott megkívánt három alapfeltétel sem teljesült.
- [37] Hangsúlyozta, hogy a törvényszék nem folytatott le kellő bizonyítást arra a tényre, hogy a bűnszervezet körébe vont tagok közül, mikor és melyik volt az a biztos, minimum három személy, akiknek az esetében az összehangoltság a többi terhelte kihatóan, de legfőképpen a hosszabb időre történt konkrét megszervezettség tényszerűen és bizonyítottan megtörtént az egyes vádpontokat illetően.
- [38] Hivatkozott arra, hogy a bűnszervezetben elkövetett egyetlen ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény is mellőzhetetlenné teszi a törvényben meghatározott büntetéskiszabási következmények alkalmazását, feltéve, hogy a terhelt tudata átfogta a bűnszervezet létét, és azt, hogy a bűnszervezet működésének a keretei között cselekszik. (BH 2008/139.) Álláspontja szerint a jelen eljárásban ez a tudati szinten való vizsgálat elmaradt a bűnszervezeti elkövetésben érintett vádlottak esetében, a bűnszervezet felépítettségére és annak tudatos megvalósítására tévesen vont következtetést a törvényszék, ugyanis az a cselekmények elkövetési gyakoriságával és megszervezésének vizsgálatával nem volt alátámasztható.
- [39] Cáfolja az ítéletben a bűnszervezet kitalálójaként és irányítójaként meghatározott I. r. vádlott magatartásának ebbéli minősítését az a tény, hogy az elsőfokú ítéletben nem egy cselekményben aktív bűnsegédi minőségben vett részt, mely gyengíti azt az álláspontot, hogy cselekményei mindenkor a saját maga által létrehozott bűnszervezet körében nyerjenek értékelést. Utalt továbbá e körben arra is, hogy I. r. vádlott és azon társai vonatkozásában, akiknél a jelen eljárás anyagává tett németországi, Karlsruhei Tartományi Bíróság 4.KLs640Js10339/12.számú ítéletében hasonló cselekményeknél a bűnösségüket megállapította, csupán a bűnszövetség elkövetési alakzatát látta bizonyítottnak.
- [40] A lefolytatott bizonyítás eredményeképpen csak és kizárólag a régi Btk. 137. § 7. pontja szerinti bűnszövetséget, mint elkövetési alakzatot látta megállapíthatónak, melynek a törvényi ismérvei viszont valóban kétséget kizáróan megvalósultak.
- [41] Az elsőfokú bíróság a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontja alapján megalapozatlan következtetést vont le akkor, amikor az ítéletében nem vizsgálta kellően a bűnszervezet egyes tagjainak, így I. r. vádlottnak, II. r. vádlottnak, illetve IV. r. Személy5nek és Személy6nek a vallomását, amelyek megerősítették, hogy több csoport létezett és működött, ami a jelen eljárásban is a bűnszövetség kereteinek megvalósulását bizonyítja.
- [42] Nem osztotta daniela törvényszék ítélete 15. oldalán kifejtett álláspontját a tekintetben, hogy a vádirati, vádbeli hiányosságok melyre a védelem mind a megelőző eljárásban, mind jelen eljárásban hivatkozott / konkrét cselekvősége feltüntetésének elmulasztása vonatkozásában az egyes vádpontokat illetően/ csupán formai pontatlanságok és emiatt az ítéletben orvosolhatóak lennének.
- [43] Megítélése szerint a vádirat bevezetőjében rögzített általános cselekvőségek egyes vádpontokhoz hozzárendelésével a bíróság túllépte hatáskörét, ugyanis a vádhatóság a többszöri védői jelzés ellenére a vádiratot a Be. 7. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére a kifogásolt vádpontoknál nem módosította, így a bíróság a Be. 6. § (2) bekezdése, illetve Be.163. § (3) bekezdésében feltüntetett tilalom alapján a Be. 422. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt követelmények teljesülését nem pótolhatja. Mindezekre figyelemmel álláspontja szerint a vád hiányossága alapján a 8/a)-b), 10., 11., 13., 14., 15., 18., 19., 20., 21., 22., 23. és 24. vádpontok esetében csak és kizárólag felmentő ítéletnek van helye.

- [44] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I. r. vádlottat a védői indítványnak megfelelően elsődlegesen részben mentse fel, másodlagosan pedig a rendkívüli időmúlásra tekintettel, a bünszervezet megállapítása mellőzésével is egyben, az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést enyhítse.
- [45] Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen az írásban benyújtott fellebbezés indokolásában foglaltakat változatlanul fenntartotta.
- [46] Az V. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezés írásbeli indokolásával egyezően az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a bünszervezetben történt elkövetés megállapításának mellőzését és az V. r. vádlott büntetésének az enyhítését kérte.
- [47] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet [406] bekezdésében a dániai adatszerzésekkel kapcsolatosan azt állapította meg, hogy a beszerzett kártyaadatok ledolgozásában, és a hamis bankkártyák előállításában a „bünszervezet” érintett tagjai mindannyian részt vettek, ezért szükségtelen elkülöníteni, hogy a képfelvételekkel alá nem támasztott esetekben mely bankkártyák és mely kárösszeg vonatkozásában voltak érintettek.
- [48] Ezt a megállapítást irat- és tényállásellenesnek tartotta, tekintettel arra, hogy az V. r. vádlott soha nem vett részt a beszerzett adatok „ledolgozásában”, illetőleg a hamis bankkártyák előállításában, de e tény az ítélet indokolása több helyen is kiemeli az egyes elkövetők szerepének részletezése, leírása során.
- [49] A fentiek miatt álláspontja szerint a képfelvétellel alá nem támasztott eseteket az V. r. vádlott terhére értékelni nem lehet, hiszen nem került minden kétséget kizáró módon bizonyításra az, hogy ezen adatszerzések vonatkozásában az V. r. vádlott egyáltalán jelen volt, illetve elkövetői magatartást is megvalósított.
- [50] Ugyancsak vitatta a bünszervezetben történt elkövetést. Ennek kapcsán kifejtette, hogy az V. r. vádlott összhangban a többi vádlott vallomásával részbeni beismerése alkalmával konkrétan nyilatkozott a bűncselekmény elkövetése során tanúsított magatartásáról, és ezt tényállási szinten az elsőfokú bíróság el is fogadta.
- [51] Védence az elkövetői körből mindössze legfeljebb 2 személyt ismert, és e személyekkel tartotta a kapcsolatot, már csak emiatt is megkérdőjelezhető, hogy az V. r. vádlott bünszervezetben követte volna el a cselekményeit. Az V. r. vádlott az I. r. vádlott utasításai és felügyelete alatt, eseti felkérések alapján, elenyésző mértékű juttatás ellenében „pénzbeszedői”, vagy az azt elősegítő „figyelői” cselekményeket követett el, azonban a további működésről, avagy az azt megelőző előkészítő tevékenységekről tudomása nem volt, azokban nem vett részt, így nehéz arra következtetést levonni, hogy az elkövetői tudattartalma ezekre az általa nem ismert magatartásokra, a többi résztvevő cselekményeire kiterjedt volna, ennek megfelelően esetében legfeljebb bünszövetségről lehetne beszélni, mint társas elkövetési formáról.
- [52] A szűkös ismeretségi körrel kapcsolatosan nem tudhatta azt sem, hogy hosszabb időre szervezetten tevékenykedett az I. r. vádlott, illetőleg mások, akiket egyáltalán nem is ismert. Az V. r. vádlott tudata nem foghatta át azt, hogy a bűncselekmény értelmi szerzői milyen időintervallumban gondolkodtak.
- [53] Meglátása szerint, ahogyan minden társas bűnelkövetési forma, úgy a perbeli eset is a cselekménysorok vonatkozásában szervezettséget, összehangoltságot igényelt, és az elkövetők igyekeztek cselekményüket leplezni, azt a külvilág elől rejtve tartani. Ez azonban nem jelenti az új Btk-ban megfogalmazott definíció tartalmi elemeinek a megvalósulását. Önmagában az, hogy egy társas elkövetés szervezetten, összehangoltan valósul meg, és ez bizonyítottan látszik a jelen ügyben, még nem jelenti hierarchikus szervezeti felépítés megvalósulását, ami viszont nem állapítható meg. Feladatmegosztásról valóban volt szó, megvolt mindenkinek a feladata, de ez nem merítette ki a bünszervezet megállapíthatóságához szükséges azon feltételt, amit a hierarchikus szervezeti felépítés jelent.

- [54] További megvalósulási feltétel a konspiratív működés, mely az elsőfokú bíróság meglátása szerint abban valósult meg, hogy az elkövetők leplezték cselekményüket, és igyekeztek rejtve maradni a kívülvilág előtt. Ez a megállapítás azért téves, mert valamennyi bűncselekmény vonatkozásában rögzíthető, hogy az elkövetők minden esetben arra törekszenek, hogy a cselekményükre ne derüljön fény. Az V. r. vádlott csak két személyt ismert, és ha velük volt is megállapodása, szándékegysége, az sokkal inkább a bűnszövetség fogalmi elemeit valósítja meg.
- [55] Utalt arra, hogy ugyanezen tényállás mellett, és ugyanilyen cselekmények miatt, csak más sértettek sérelmére elkövetett bűncselekmények vonatkozásában a Karlsruhei Tartományi Bíróság is egyértelműen bűnszövetségnek értékelte a vádlottak magatartásait, ami megítélése szerint is a helyes értékelés.
- [56] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a büntetés kiszabása során nem kellő súllyal vette figyelembe az V. r. vádlott részbeni tényfeltáró beismerő vallomását, valamint az időmúlást, mint enyhítő körülményeket.
- [57] A jelen eljárás már közel 11 éve van folyamatban a vádlottaknak fel nem róható körülmények miatt, amely már önmagában komoly enyhítő körülmény. Az V. r. vádlottat visszaesőként ítélte el az elsőfokú bíróság, ugyanakkor az V. r. vádlott a perbeli bűncselekmények elkövetése óta eltelt 11 év alatt bűncselekményt nem követett el, életvitele rendezett, munkahellyel is folyamatosan rendelkezik.
- [58] Mindezekre figyelemmel kérte az ítéletábrát, hogy a Budapest Környéki Törvényszék által hozott ítéletet az V. r. vádlott vonatkozásában változtassa meg, a bűnszervezetben történt elkövetés megállapítását mellőzze és a vádlott javára szóló körülményekre figyelemmel a kiszabott büntetést enyhítse.
- [59] A VI. r. vádlott védője az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést annak írásbeli indoklásában is fenntartotta. Kérte annak megállapítását, hogy a VI. r. vádlott által elkövetett bűncselekmények nem minősülnek bűnszervezetben elkövetettnek és erre figyelemmel vele szemben lényegesen enyhébb, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt.
- [60] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállásban a konkrét pénzfelvételek felsorolása és értékelése előtt a bevezető részben összefoglalta az ügy résztvevői közötti munkamegosztást, majd rögzítette az egyes tényállási pontokat. Ezek közül a VI. r. vádlott a 8., 8/a-b), 11., 13., 14. és 23. pontokban volt érintett.
- [61] A tényállásban foglaltak alapján kellett az elsőfokú bíróságnak állást foglalnia abban a kérdésben, hogy a bűnszervezet törvényi kritériumai az elkövetési magatartás jellemzői alapján megállapíthatóak-e jelen eljárásban, van-e a résztvevők között alá-fölérendeltség, utasításos rendszer (hierarchikus felépítés), vannak-e végrehajtók, akik csak egyik vagy csak másik testvérhez köthetőek, vagy az egész elkövetői kör egy nagy, szervezett csapatként tevékenykedik, ahol mindenki azt a részét végzi a nagyon összetett tevékenység-sorozatnak, amihez a legjobban ért.
- [62] Utalt rá, hogy a bűnszervezet Btk-ban megfogalmazott definíciója az elkövetéskor és az elbíráláskor nem volt azonos. A 2019. évi LXVI. törvény 107. §-ával módosított és jelenleg is hatályban lévő szabályozás a bűnszervezet megállapítását szigorúbb feltételekhez köti, ugyanakkor ahhoz a leg súlyosabb szankciókat rendeli.
- [63] A bűnszervezet fogalmi elemeinek meghatározása körében hivatkozott több eseti döntésre is, kiemelve, hogy a legutóbbi módosítás célja az volt, hogy élesebben határolja el a bűnszervezet fogalmát a bűnszövetség fogalmától, egyúttal támpontot adjon a jogalkalmazás számára a bűnszervezetben történő elkövetés megállapításához.
- [64] Tekintettel arra, hogy a törvényszék indoklásában kifejtette, hogy a jelen ügyben a bűnszervezeti elkövetés iskolapéldája volt megfigyelhető, maga is szükségesnek tartotta vizsgálat alá vonni, hogy a hierarchia és a konspiráció - mint a bűnszervezet fogalmi elemei - alatt, milyen összefüggéseket kell érteni és értékelni.

- [65] Kiemelte, hogy a Btk. módosításhoz fűzött indokolás szerint „bűnszervezet akkor állapítható meg, ha a szervezettség a hosszabb időtávon túlmenően a hierarchia jegyeit is mutatja. A hierarchikus szervezeti felépítés azt jelenti, hogy az elkövetők alá-fölérendeltségi viszonyban vannak, az egyes "döntési szintek" elkülöníthetők egymástól, tehát a szervezeti felépítésnek vertikális jellege van. A hierarchiában lévő személyek együttműködése a feladatok megosztásán alapul. E két tartalmi feltétel együttes megvalósítása minőségi többletet jelent a bűnszövetség szervezettségi szintjéhez képest.
- [66] Álláspontja szerint a fogalom-meghatározás alapján jelen eljárásban nem állapítható meg az ítéletben megjelölt elkövetői csoport hierarchikus felépítése, nem érhető tetten az elkövetők közötti szigorú alá-fölérendeltség és a következetes feladatmegosztás.
- [67] Az elsőfokú bíróság a bűncselekmények szervezett elkövetési módját összetéveszti, illetve kiterjesztett értelemben használja a hierarchikus felépítésre. Attól, hogy valamely cselekmény hatékony és eredményes végrehajtásában - legyen az akár csak egy bűncselekmény - több személy működik együtt oly módon, hogy tevékenységeiket összehangolják, a feladatokat képességeiknek megfelelően elosztják, vagyis a munkavégzést hatékonyan szervezik meg, még nem jelenti automatikusan azt, hogy az egyes résztvevők között hierarchikus alá-fölérendeltség lenne tetten érhető.
- [68] Az elkövetési magatartásokat elemezve az figyelhető meg, hogy nem volt teljeskörű a munkamegosztás sem, bár az alapvető feladatkörök kirajzolódtak, de ezek esetenként keveredtek is egymással.
- [69] Példaként hozta fel, hogy I. r. vádlott és II. r. vádlott mellett, hogy megvásárolták a számítástechnikai egységeket és a mikrokamerákat, meghatározták, hogy mely bankautomatákra kerüljön felszerelésre a technikai egység, majd „rendelkeztek a megszerzett pénzek felett”, felügyelték és helyszínre szállították a betanított pénzfelvevőket is. Ugyanakkor az I. r. vádlott maga is készített hamis kártyákat, nemcsak a testvére, maga is részt vett az adatszerző egységek felszerelésében legalább figyelemmel. Így sokkal inkább az figyelhető meg, hogy I. r. és II. r. vádlott gyakorlatilag a teljes végrehajtási folyamatot végigkísérte, az ő tevékenységükről a többiek tevékenysége nem különül el szervesen, csak annyiban, hogy bizonyos résztvétekenységhez közreműködőket vettek igénybe. Így pl. az adatszerző egységek fel- illetve leszereléséhez, valamint a pénzkivételhez, de gyakorlatilag még ezeket a tevékenységeket is figyelemmel erősítették.
- [70] A Btk. módosítása a bűnszervezet működése körében korábban használt „összehangoltságot” - mint fogalmi elemet - felcserélte a konspiratív működési jellegre, melynek az volt az oka, hogy az összehangolt magatartást a jogalkalmazás nem a jogalkotói szándéknak megfelelően értelmezte, egyes esetekben értelmezését elmulasztotta, pedig az összehangoltság szintén minőségi többletet kívánt érzékelteni a bűnszövetség szervezettségéhez képest.
- [71] Az elsőfokú ítéletben a bíróság rögzítette, hogy álláspontja szerint a konspiratív működés abban öltött testet, hogy a bűnszervezet igyekezett a külvilág előtt rejtve maradni, irányítói a hosszabb, leplezett tevékenység érdekében maguk mellé rendőröket állítottak, munkatelefonokat használtak, hamis okmánnyal, konspiratív módon titkos műhelyt tartottak fent.
- [72] Minden bűncselekménynek azonban jellemzője, hogy az elkövető a cselekményt igyekszik a külvilág számára rejtve tartani, ez önmagában a bűnszervezet megállapíthatóságához nem elegendő körülmény. A konspiráció, mint a fogalom egyik meghatározó eleme sokkal inkább azt a követelményt tükrözi, hogy a bűncselekmény elkövetői olyan többlet intézkedéseket tesznek a bűncselekmény elkövetésének, vagy az abban szereplő személyek titokban tartása érdekében, amelyek a cselekmény társadalomra veszélyességét még tovább fokozzák. Ennek során adott esetben a titkosság fenntartása még azt is magában foglalhatja, hogy a hierarchikus felépítésből következően a különböző szinten meghatározott tevékenységet kifejtő, vagy magatartást tanúsító egyes elkövetők csak az őhözjuk közvetlenül kapcsolódó szinteken tevékenykedő elkövetőkkel

lehetnek kapcsolatban, míg a más feladatot ellátó, vagy más szinten tevékenykedő tettestársakkal viszont nincs kapcsolatuk, avagy róluk egyáltalán nincs tudomásuk.

- [73] Kétségtelen, hogy a konspiratív együttműködés megállapíthatóságához valóban adalék lehet az, hogy az elkövetők munkatelefonokat használnak, ennek lényegét, illetőleg jellemzőjét azonban a bíróság az ítéletben nem határozta meg. Nem tudjuk pontosan, hogy mit értünk „munkatelefon” alatt. Pusztán az a körülmény, hogy az elkövetők egymással a kapcsolatot olyan telefonokon tartják, amelyeket kifejezetten ebből a célból vásároltak meg, önmagában még nem alapozza meg a konspirációt.
- [74] Kifejtette, hogy a következő tényezők hatnak a konspiráció megállapítása ellen:
- a tényállás nem tartalmaz arra adatot, hogy a vádlottak a telefonjaikat folyamatosan cserélgették volna, csak arról tesz említést, hogy munkatelefont használtak, és arról sincs szó, hogy azokban a kártyákat cserélgették volna;
 - a társaság tagjai ezen munkatelefonokon tartották egymással a kapcsolatot, ami egyúttal azt is jelenti, hogy a csoporton belül nem volt egymás között titkolózás, a csoport tagjai ismerték egymást;
 - VI. r. vádlott annak ellenére, hogy az ő feladata „csak” a pénzfelvétel volt, ismerte és járt abban a lakásban, ahol a hamis kártyák készítése történt;
 - a csoport tagjai tisztában volt azzal, hogy rajtuk kívül kik a csoport további tagjai és e személyeknek milyen feladatuk volt;
 - az abasári pénzfelvételek biztosításába XI. r. rendőr foglalkozású vádlottat és az ő barátnőjét is bevonták, hiszen ez a konkrét esetben valóban csökkentette a lebukás veszélyét, de egyidejűleg gyengítette azt az elvárást is, hogy a bűncselekmény elkövetése a lehető legnagyobb mértékben titokban maradjon.
- [75] A hierarchikus, konspiratív együttműködést a vádlottak egymás közti ismertsége és viszonya nem alapozza meg, mint ahogyan a konkrét esetek elkövetési módjából sem vonható erre következtetés.
- [76] Mindezeket összegezve, álláspontja szerint a jelen ügyben az kétséget kizáróan megállapítható, hogy a csoport több tagból állt, és ennek a csoportnak a tagjai egymás között a „hatékony és eredményes munkavégzés” érdekében a feladatokat megosztották. Kétségtelen, hogy az ítéletben feltárt társas elkövetési forma a jól szervezettség jellemzőit mutatja, melyek azonban azokat a többlet kritériumokat, amelyek túlmutatnak a bünszövetségen, mint bűnöző életmódra való berendezkedés formáján, nem hordozzák magukon. Sem a hierarchikus felépítés, sem a konspiratív, kifelé és befelé is zárt, rejtőzködő elkövetési magatartás nem állapítható meg, ezért jelen bűncselekmények elkövetése nem éri el a bünszervezetben való elkövetéshez a törvényhozó által előírt szigorú követelményeket.
- [77] Ezen túlmenően kifejtette még, hogy mivel a vád tárgyává tett bűncselekmények elkövetési ideje 2009-2010. évekre esik, ezért megkerülhetetlen az abban a kérdésben történő állásfoglalás, hogy a büntetés kiszabásakor a bíróságnak az elkövetéskori, avagy az elbíráláskori, tehát az ítélet meghozatalának az időpontjában hatályos büntető törvény rendelkezéseit kell-e alkalmaznia.
- [78] Az elsőfokú bíróság a bünszervezetben történt elkövetés miatt az 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit alkalmazta a védencével szemben is, mert ennek rendelkezései enyhébbek voltak, mint az elbíráláskori szabályok.
- [79] A bünszervezetben történt elkövetés mellőzése esetén azonban ismét felmerül a Btk. 2. § (2) bekezdése alkalmazhatóságának kérdése, hiszen az elkövetési értékhatárok emelkedése érinti az egyes bűncselekmények minősítését és a büntetési tételkereteket is, továbbá a feltételes szabadságra bocsátás szabályainak kedvezőbb rendelkezései folytán VI. r. vádlott esetében az új, tehát az elbíráláskor hatályos Btk. rendelkezései biztosítanak kedvezőbb elbírálást, lehetővé téve a védői indítványban megfogalmazott végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazását.
- [80] A VI. r. vádlott védője a fenti érveket a nyilvános ülésen is változatlan tartalommal fenntartotta. Az enyhítő körülmények körében utalt továbbá arra, hogy a VI. r. vádlott személyi körülményeit illetően iratokat csatoltak be, melyekkel azt kívánták igazolni, hogy védenca élete megváltozott,

rendezett családi körülmények között él, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik feleségével közösen, most várják a harmadik gyermekük születését, más büntetőeljárás e cselekmények elkövetését követően nem indult ellene. Tagja egy református közösségnek, akik kiállnak mellette, segítik őt és családját is. Amennyiben az ítélőtábla osztja az indítványában foglaltakat és felfüggesztett szabadságvesztést szab ki védencével szemben, akkor a 90%-os rokkant édesanyját hazaköltöztetik Németországból és róla is ő fog gondoskodni, ellenkező esetben otthonba kell őt vinni.

- [81] A XI. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában az elsősorban védence felmentésére, másodsorban a vele szemben kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését fenntartotta.
- [82] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdésének c) és d) pontjai alapján részben megalapozatlan, azonban a másodfokú bíróság a megalapozatlansági hibákat a Be. 593. § (1) bekezdésének b) pontjában írt módon kiküszöbölheti, erre figyelemmel nem szükséges az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése.
- [83] A törvényszék a XI. r. vádlott bűnösségét az I/8/a. és az I/8./b. tényállási pontok tekintetében állapította meg. Az elsőfokú ítélet szerint egyértelműen arra az álláspontra helyezkedett, hogy a tényállás megállapításában döntő módon lehetett támaszkodni azon vádlottak vallomásaira, akik önmagukra, és vádlott társaikra is terhelő vallomást tettek, továbbá nem kerültek felszínre olyan bizonyítékok, amelyek XI. r. vádlott védekezését alátámasztották volna.
- [84] A törvényszék elmulasztott azonban részletesen foglalkoznia azzal, hogy a VI. r. és a XII. r. vádlott által az eljárás különböző szakaszaiban tett vallomások közül miért éppen azokat fogadta el valósnak, amelyekben a vádirat alapul, és miért nem tartotta relevánsnak azt, hogy a legcsekélyebb mértékben is kitérjen e vádlottak vallomásaiban található számtalan ellentmondás feloldására. E mulasztást azért tartotta lényegesnek, mert védence esetében gyakorlatilag kizárólag az ő vallomásaikon alapult a vád.
- [85] Utalt arra, hogy az ítélet számos olyan megállapítást tartalmaz, amely a bizonyítékok egyoldalú mérlegelésén alapul, a bizonyíték elemző/értékelő tevékenység mellőzésével született.
- [86] Nem világos számára az sem, hogy milyen okból hivatkozott az elsőfokú bíróság a védence bűnösségét alátámasztó bizonyítékként XII. r. vádlott vallomásaira, amikor ő a fényképről felismerésre bemutatás során nem ismerte fel a XI. r. vádlottban azt a személyt, aki magát rendőrnek kiadva segítette őt és társait az abasári bankautomatánál.
- [87] Álláspontja szerint egyébként II. r. vádlott mindenben alátámasztotta a XI. r. vádlott tagadó nyilatkozatát, ugyanis a törvényszék előtt kifejtette azt, hogy ő XI. r. vádlottat nem ismeri, és soha nem adott neki pénzt. Az ítéletből azonban nem derül az ki, hogy milyen indokok alapján nem fogadta el valósnak ezt a II. r. vádlotti előadást.
- [88] Hivatkozott arra is, hogy az ítéleti tényállásból teljes egészében hiányzik annak a magyarázata is, hogy XI. r. vádlott milyen módon kapcsolódott az I/8. a)-b) tényállásokban felsorolt vádlottakhoz, azaz hogyan, ki, és miért vonta be őt a bűncselekmények elkövetésébe. Ezeket azért tartotta lényeges körülménynek, mert arra vonatkozóan semmilyen bizonyíték nem merült fel az eljárás során, hogy védencét bármelyik másik -különösen II. r., VI. r., vagy XII. r. -vádlott ismerte volna korábban.
- [89] Fontosnak tartotta kiemelni a perbeszédében már hivatkozott azon körülményt is, hogy a nyomozó ügyészség által az Abasár és Markaz településeken található, és az ügy szempontjából releváns helyszínekről készített „Feljegyzése” és annak „fényképmelléklete” alapján cáfolatot nyert a VI. r. vádlottnak a 2012. április 11. napján kelt azon nyilatkozata, amely szerint az az épület, amelyben II. r. vádlott pénzt fizetett az őt segítő rendőrnek, a markazi körzeti megbízotti iroda épülete volt. A VI. r. vádlott nyilatkozata az abasári rendőrség épületét írta le, annak indokolása pedig szintén elmaradt, hogy a markazi körzeti megbízottként szolgálatot teljesítő XI. r. vádlott oda hogyan juthatott be és ott miként tudott a II. r. vádlottól pénzt úgy átvenni, hogy azt más rendőr kollégája ne észlelje.

- [90] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és elsődlegesen a XI. r. vádlott felmentését kérte. Amennyiben az ítélet tábla e tekintetben nem osztaná az álláspontját, akkor az enyhítésre irányuló fellebbezés körében kérte értékelni azt, hogy védence rendezett családi körülmények között él élettársával, valamint az általuk közösen nevelt kiskorú gyermekkel. Tanulmányai befejezése óta folyamatosan állandó és legális munkával rendelkezik, semmilyen más büntető- vagy szabálysértési eljárás hatálya alatt nem áll, büntetlen előéletű. Az elsőfokú ítéletben hivatkozott bűncselekmények elkövetése óta igen jelentős időmúlás következett be, mely nem róható védence terhére.
- [91] A XI. r. vádlott védője az írásban benyújtott indokolást a nyilvános ülésen is fenntartotta, azt nem kívánta kiegészíteni.
- [92] A XIII. r. vádlott védője az írásban benyújtott fellebbezés indokolásában és a nyilvános ülésen az enyhítés érdekében bejelentett és a bünszervezet megállapítását vitató jogorvoslati kérelmét változatlanul fenntartotta.
- [93] Egyetértett az ügyészi átiratban foglaltakkal abban a körben, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a szükséges bizonyítást a korábbi hatályon kívül helyező végzésben írtak szem előtt tartásával lefolytatta, és valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vont.
- [94] Mindemellett a tényállást is túlnyomórészt megalapozottan állapította meg, a XIII. r. vádlott bűnösségére levont következtetés szintén okszerű, azonban az elsőfokú bíróság bünszervezet tekintetében tett megállapításait, illetve annak indokolását nem találta aggálymentesnek. Néhány védenctől való vádpont minősítését korrigálandónak találta, és hivatkozott arra, hogy e tényállási pontok vonatkozásában az ítélet részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontjaiban rögzített okokból.
- [95] E körben kiemelte a 8. tényállási pontot, mely egyrészt a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt okból, iratellenesség miatt, másrészt a d) pont alapján, vagyis tényből tényre történt helytelen következtetés okán is részben megalapozatlan.
- [96] Utalt arra, hogy már perbeszédében is kifejtette, hogy a 2010. márciusi dániai adatszerző tevékenységeknél csupán a 2010. március 18. és 19. napjain történt cselekménynél, az adatszerző eszköz felhelyezésénél és levételénél került nevesítésre védence, amely tevékenységek során a tényállás szerint őt V. r. vádlott testközelből biztosította. Az adott vádpontban felsorolt további adatszerző tevékenységeket „valamelyik vádlott” végezte a kiutazott három vádlott közül.
- [97] Ahhoz képest, hogy a XIII. r. vádlott csupán két napon végzett adatszerző tevékenységet, a vádirat a teljes dániai adatszerző tevékenység „eredményét” a terhére rója. Az elsőfokú bíróság is a vádirat szerint foglalt állást, amikor megállapította, hogy az érintett vádlottak valamennyien felelnek az összes megszerzett kártyaadatból készített hamis bankkártya felhasználásából adódó visszaélésért, mert a bünszervezet érintett tagjai a dán adatszerzéseket, majd a dán bankkártyák ledolgozását is együtt, egymás szándékát erősítve hajtották végre, ezért szükségtelen elkülöníteni, hogy a képfelvételekkel alá nem támasztott esetekkel mely bankkártyák és mely kárösszegek voltak érintettek, mert ezekben az esetekben is elvitathatatlan a vádlottak elkövetői, így XIII. r. vádlott bűnsegédi szerepe.
- [98] Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében maga is hivatkozott arra, hogy ahol nincsenek nevesítve a vádlottak, azok a „képfelvételekkel alá nem támasztott esetek”. Nem igazolt tehát, hogy védence a többi eset vonatkozásában egyáltalán jelen volt-e, tudomással bírt-e azokról, valamint alapvetően az sem, hogy a terhelttársával együtt érkezett-e Dániába. Mindezek figyelembevételével álláspontja szerint a megállapított tényállás alapján a XIII. r. vádlott terhére kizárólag a cselekmény alapesetének bűnsegédi minősége állapítható meg, mely minősítés változás folytán a büntetési tételkeret változása már önmagában okot ad a XIII. r. vádlott büntetésének az enyhítésére.
- [99] Az elsőfokú bíróság a 21. vádpontot illetően társtettesi minőségben állapította meg büntetőjogi felelősségét, amellyel szintén nem értett egyet. Védence az érintett cselekmény vonatkozásában úgy nyilatkozott, hogy előfordult olyan, hogy ott kellett állnia közvetlenül a „lehúzó” mellett, s

vigyáznia, hogy nehogy lopás legyen. A XIII. r. vádlott elkövetési magatartása ebben az esetben tehát a figyelés volt, mellyel tényállásszerű cselekményt nem fejtett ki, ezáltal nem foghat helyt az a bírói megállapítás, mely szerint „a pénzfelvétel, a hamis bankkártyák felhasználása egymást kiegészítő magatartásuk eredménye”. A XIII. r. vádlott tehát helyesen bűnsegédként követte el a cselekményt, mely elkövetői minőség szintén az enyhítő körülmények közé tehető és a kiszabott büntetés mérséklését hivatott alátámasztani.

- [100] Az elsőfokú bíróság ítéletét részben megalapozatlannak tartotta a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján is a bünszervezet kérdéskörében, mivel az hiányosan rögzítette a jelentőséggel bíró tényeket.
- [101] Utalt arra, hogy a törvényszék valamennyi vádlottra - XI. r. vádlott kivételével - az elkövetéskor hatályban lévő régi Btk. (1978. évi IV. törvény) rendelkezéseit alkalmazta és a bünszervezet kérdéskörében kifejtette, hogy a hatályos törvény valóban tartalmaz pontosításokat a fogalom meghatározását illetően azonban a jogszabályi pontosításoknak jelen ügyben konkrét hozadéka nincs, mert a vádlottak cselekménye egyaránt megfeleltethető az elbíráláskori súlyosabb fogalomnak is, az elbíráláskor hatályos törvény pedig nem jelent kedvezőbb elbírálást a vádlottakra.
- [102] Az elsőfokú bíróság azonban tévedett, amikor védence vonatkozásában a bünszervezetben való elkövetést megállapította, mivel ebben a körben az ítélet egyáltalán nem tartalmaz egyéniesített vizsgálatot és az annak alapján levont következtetést a vádlotti tudattartalmat illetően. Az elsőfokú bíróság a bünszervezet egyes fogalmi elemeit rögzíti, illetve azokat a körülményeket is, amelyek annak fennállása irányába mutatnak, de adós marad azzal, hogy XIII. r. vádlott tudatának a felsorolt körülményekből melyeket kellett átfognia. Az elsőfokú bíróság mindezen túlmenően több, a védelmi perbeszédben felsorolt érvet nem vont értékelési körébe, amikor a bünszervezet fennállását megállapította vonatkozásában.
- [103] Hivatkozott a 4/2005. Büntető Jogegységi Határozatra, mely rögzíti, hogy a bünszervezet tárgyi ismérveinek megléte nem önmagában vezet a bünszervezetben történő elkövetés megállapíthatóságához. Ilyen ismérvek megléte esetén további feltétel, hogy azokat az elkövető a konkrét alapbűncselekmény megvalósításakor felismerje, azokkal tisztában legyen, magatartásának tartalma azokat átfogja. A bizonyítási eljárás eredményeként a tényállásban kell a tudattartamra vonatkozó következtetést rögzíteni, ezért az ítéleti tényállást ebben a körben hiányosnak találta.
- [104] Kulcsfontosságúnak tartotta annak részletes vizsgálatát, hogy a vádlottak közötti szervezettség és összehangoltság mutatott-e olyan magasabb szintű szervezettséget, együttműködést, ami kiemeli ezt az elkövetői kört a pusztán a bűncselekmény jellegéből adódó, szükségszerűen együttműködve tevékenykedők köréből, vagy a vádlottak magatartása esetlegesen a bünszövetség megállapítására alkalmas.
- [105] Azt nem vitatta, hogy a láncolatosan megvalósuló elkövetési magatartás természetéből fakadóan a vádlottak közötti bizonyos szintű együttműködés nyilvánvalóan szükségszerű volt. Ez a szervezettség azonban magasabb szintű összehangolt tevékenységet megítélése szerint nem mutatott.
- [106] Hangsúlyozta, hogy a bünszervezet egyes fogalmi ismérveinek fennállását minden vádlott esetében egyéniesítve kell megvizsgálni.
- [107] Arról, hogy a védencét érintő vádpontokban megvalósított cselekmények esetében az elkövetésben legalább három személy vett részt, nyilvánvalóan védence is tudomással bírhatott.
- [108] Ugyanakkor a bünszervezet fogalmi körében két olyan feltétel van, amelyet a 2019. évi LXVI. törvény 107. §-a állapított meg, ezek a hierarchikus elkövetés, illetve a konspiratív működés. A szakaszhoz fűzött indokolás szerint erre azért volt szükség, mert a büntetőügyben eljáró hatóságok nem tudták megfelelően elhatárolni a bünszövetséget és a bünszervezetet, ezért az indokoltnál jóval súlyosabb büntetéseket szabtak ki. Hogy ez ne így legyen, ezért került sor a jogszabályhely módosítására, és ezért került bele a hatályos szövegbe a hierarchia és a konspiráció fogalmi eleme, mely jelentősen szűkítette az alkalmazás lehetőségét.

- [109] Miután kifejtette e fogalmak lényegét, a konkrét ügy kapcsán arra a következtetésre jutott, hogy azok a jelen ügyben a védenca tudattartamát is figyelembevéve nem valósultak meg.
- [110] Védenca úgy nyilatkozott, hogy több esetben a I. és II. r. vádlott testvérektől kapott munkát, akiket még Romániából ismert. Vannak azonban nyilatkozatok abban a körben is, hogy védenca egyébként saját maga is jelentkezett a testvéreknél, hogy „dolgozni szeretne”, melyből látható, hogy a fennálló viszony nem utasításon és irányításon alapult, így a bünszervezethez megkívánt hierarchia alapvetően megkérdőjeleződik.
- [111] Az elsőfokú bíróság a konspiratív elkövetési módot is megállapíthatónak találta, tekintettel arra, hogy a bünszervezet igyekezett rejtve maradni. Ezt azzal indokolta, hogy irányítói a hosszabb, leplezett tevékenység érdekében maguk mellé rendőröket állítottak, munkatelefonokat használtak, és hamis okmánnyal, konspiratív módon titkos műhelyt tartottak fenn. Az egyéniesítés tükrében azonban kijelenthető, hogy nincs olyan rendelkezésre álló bizonyíték, amelyből arra lehet következtetni, hogy a XIII. r. vádlott tudata e tényezőket átfogta volna.
- [112] A védecét érintő esetek többségében van olyan kamerafelvétel, amelyek alapján őt az elsőfokú bíróság egyértelműen beazonosította, nem igyekezett tehát személyazonosságát rejtteni sem. Látható tehát, hogy semmiféle olyan, az átlagost meghaladó konspiratív módszer nem volt megfigyelhető a cselekmények elkövetése során, amely a vádlottak által elkövetett cselekményt kiemelné a többi bűncselekmény elkövetéséből, és ezáltal egy magasabb bűnelkövetői szintre emelné.
- [113] A hosszabb időre szervezettség sem állapítható meg, ugyanis a XIII. r. vádlott esetében időben szétszóródó, néhány alkalmas elkövetésről van szó, amely inkább alkalmi jellegű elkövetésnek mondható, és az eset összes körülményei sem utalnak a vonatkozásában a hosszabb időre való szervezettségre, illetve arra sem vonható következtetés, hogy e tényállási elemet a XIII. r. vádlott tudata esetlegesen átfoghatta-e.
- [114] Utalt arra is, hogy a csoport céljára vonatkozóan az ítélet nem tartalmaz indokolást, ugyanakkor azt maga sem vitatta, hogy az nyilvánvalóan szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmények elkövetése volt. Nem maradhat azonban vizsgálat nélkül az, hogy tisztában lehetett-e azzal, hogy milyen súlyú bűncselekmények elkövetésében vesz részt. Álláspontja szerint a védenca terhére megállapított cselekmények és a vádlott nyilatkozatai alapján nincs olyan konkrét adat, amelyből lehetne következtetni arra, hogy védenca tudatában volt annak, hogy a közfelfogás szerint súlyosabb bűncselekmények elkövetésére szerveződött csoportosulásban vesz részt.
- [115] Mindezek a körülmények a bünszervezet megállapíthatóságát cáfolják, ezért bünszervezetben való elkövetés megállapításának mellőzését kérte, mely szintén az első fokon kiszabott büntetés enyhítését kell, hogy maga után vonja.
- [116] Amennyiben az ítéltábla a bünszervezet kérdéskörében kifejtett érvelésével egyetért, úgy nem indokolt a XIII. r. vádlott kizárása a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből, továbbá az enyhítés keretében, a szabadságvesztés időtartamának 2 év alá történő leszállítása esetén, lehetőség nyílhat a terhelt szabadságvesztésének próbaidőre történő felfüggesztésére is. Abban az esetben pedig, amennyiben a másodfokú bíróság az előbbi indítványai egyikét sem osztja, az alábbiakra kívánt még rámutatni.
- [117] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket túlnyomórészt helyesen sorolta fel, azonban a rendelkezésre álló enyhítő körülményeket nem értékelte kellő súllyal. Nagyobb nyomattal kellett volna értékelnie védenca büntetlen előéletét, részletes, tényfeltáró, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását, megbánását és az igen jelentős időmúlást. További enyhítő körülményként kellett volna figyelembe venni az elsőfokú bíróságnak védenca - egy eset kivételével - bűnsegédi minőségét, továbbá a cselekmények túlnyomórészt kísérleti szakban rekedtségét.
- [118] Az általa felhozott érvek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a XIII. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

- [119] A nyilvános ülésen jelenlévő V. r. vádlott felszólalásában csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Ezen túlmenően hangsúlyozta, hogy időközben honosították a németországi elítélését, amit le is töltött, a hatályon kívül helyezés folytán azonban elesett az összbüntetésbe foglalás lehetőségétől, ami mindenképpen hátrány számára. A jelen ügy tárgyát képező cselekmények óta nem követett el bűncselekményt, beilleszkedett a társadalomba, rendezett egzisztenciával rendelkezik, bejelentett munkahelye van, gondoskodik gyermeke tartásáról és idős édesanyjáról is. Ha több évre be kell vonulnia, nehéz lesz új életet kezdenie.
- [120] Személyi körülményei körében előadta, hogy ingatlanértékesítőként dolgozik a Cég1-nél, nincs meghatározott jövedelme, eseti, 100.000 és 200.000 forint közötti összegeket kap jutalékként. A kiskorú gyermeke után 50.000 forint tartásdíjat fizet. A Diákhitel tartozása 800.000 forint körüli, azonban annak törlesztő részleteit az anyagi helyzete miatt jelenleg nem tudja fizetni.
- [121] A VI. r. vádlott az ügy érdemében nem kívánt felszólalni, egyetértett a védője által előadottakkal.
- [122] Személyi körülményei tekintetében annyi változásról számolt be, hogy munkanélkülivé vált, jövedelme nincs, az álláskeresőknak nyújtott állami támogatása lejárt, Németországban élő családja nyújt számára anyagi segítséget. Továbbra is két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik feleségével közösen, aki harmadik gyermekükkel várandós. A felesége dolgozik, nettó 190.000 forint a havi jövedelme és üzemanyag támogatást is kap, de a jövedelme felét levonják a hiteltartozásukra.
- [123] A XIII. r. vádlott felszólalásában vitatta a bűnszervezetben történt elkövetést, kiemelte, hogy nem kapott instrukciót senkitől. Pár alkalom volt mindössze, amikor ő ebben részt vett, nem volt tudomása arról, hogy ki, mikor és mennyi pénzt fog felvenni. Az I. r. vádlott megkereste néha, mert úgy tartotta, hogy ügyes a keze, hogy tegye fel az egységet, de hogy ezután mennyi pénzt szereztek ebből, arról nem tudott.
- [124] A személyi körülményei körében előadta, hogy munkahellyel nem rendelkezik, de weboldal készítésből havi 100.000-140.000 forint, míg pókerjátékból további 600.000 forint jövedelme származik. Egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, havi 1.000 eurót küld tartásdíjként a gyermek édesanyjának, aki Romániában él. Betegsége nincs.
- [125] Az V. r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a cselekmények elkövetését megbánta, nagyon sajnálja, de nem tudja meg nem történné tenni. Reméli, hogy olyan ítélet születik, amivel együtt tud élni. A felfüggesztett szabadságvesztés kellő visszatartó erő lenne számára, az ott lebegne a feje felett, és akkor az idős édesanyja ápolásáról is tudna továbbra is gondoskodni.
- [126] A XIII. r. vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy intézetben nőtt fel, ami nyilván nem ad okot önmagában arra, hogy bűncselekményt kövessen el. Továbbra is hangsúlyozta, hogy nem volt tisztában a bűnszervezeti elkövetéssel, nagyon megbánta és sajnálja a történeteket.
- [127] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, amely az alábbi eredményre vezetett.
- [128] A védelmi jogorvoslati kérelmek egyrészt a vádlottak felmentésére irányultak, másrészt minden fellebbezéssel érintett fél vitatta a bűnszervezetben elkövetést, mint büntetés kiszabási körülményt, ezért az ítélet tábla a Be. 590. § (1) és (2) és (10) bekezdése alapján - az elsőfokú ítéletet az azt megelőző eljárással teljes terjedelmében felülbírálta.
- [129] A felülbírálat kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére. A Be. 590. § (7) bekezdés alapján az ítélet tábla hivatalból felülbírálta a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálatra tartozó rendelkezéseket is.
- [130] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta.

- [131] Nem történt sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt], sem olyan relatív eljárási szabálysértés [Be. 609. § (1) és (2) bekezdés], amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.
- [132] Nem értett egyet a másodfokú bíróság az I. r. vádlott védőjének azon érvelésével, miszerint a vád néhány tényállási pontot kivéve nem felelt meg a törvényes vád követelményének és emiatt az I. r. vádlottal szemben e vádpontokon túlmenően a büntetőeljárást meg kellett volna szüntetni, ahogyan azzal sem, hogy a vádirat bevezető részében kifejtett általános cselekvőségek egyes vádpontokhoz történő hozzárendelésével a bíróság a hatáskörét túllépte.
- [133] Az elsőfokú bíróság e védői felvetéssel, melyre a védelem mind a korábbi eljárásban, mind a megismételt eljárásban hivatkozott, igen részletesen foglalkozott és azt helytálló érvekkel vetette el, álláspontját másodfokú bíróság is osztotta.
- [134] Az iratok alapján megállapítható, hogy a vádemelésre 2012. október 11. napján, az 1998. évi XIX. tv. hatálya alatt került sor. E törvény a következőket mondta ki a vádelvvel kapcsolatban: a 2. § (1) bekezdése szerint a bíróság az ítélezés során törvényes vád alapján jár el. A (3) bekezdése szerint a bíróság csak annak a személynek a büntetőjogi felelősségéről dönthet, aki ellen vádat emeltek, és csak olyan cselekmény miatt, amelyet a vád tartalmaz, a (4) bekezdése pedig értelmében pedig a bíróság köteles a vádat kimeríteni, azon túl nem terjeszkedhet, de nincs kötve a vádlónak a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítésére, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó indítványához.
- [135] A 2. § (2) bekezdésében foglalt szabályozás szerint törvényesnek kell a vádat tekinteni, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntetőtörvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezte.
- [136] Az elsőfokú bíróság a vád törvényességét e szempontok szerint megvizsgálta és helytállóan állapította meg, hogy a vád a korábbi Be. törvényességi kritériumainak megfelelt, az tartalmazta az elkövetők személy szerinti megjelölését, a kifejtett tevékenységet, a cselekmények időpontját és a cselekménnyel okozati összefüggésben előállt vagyoni hátrányt is.
- [137] 2018. július 1. napján új büntetőeljárási törvény, a 2017. évi XC. tv. lépett hatályba, mely a lényegét illetően megegyezik a korábbi szabályozással. E törvény 6. § (1) bekezdése tartalmazza, hogy a bíróság vád alapján ítélezik. A 6. § (2) bekezdése szerint a bíróságnak a vádról döntenie kell, a vádon túl nem terjeszkedhet, a (3) bekezdés pedig azt rögzíti, hogy a bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz.
- [138] A vád tehát továbbra is a bírósági eljárás alapja, az ítélezés kereteinek áthághatatlan meghatározója. Az ügyészi vád megismerhető a vádiratból, illetve az ügyésznek a bírósági eljárás során tett, a vádra vonatkozó nyilatkozataiból.
- [139] A változásra figyelemmel, mely a megismételt eljárás eljárási kereteit adta, górcső alá kellett venni, hogy e törvény 422. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek is eleget tett-e a vád, melyet az elsőfokú bíróság ugyancsak megtett, és úgy ítélte meg, hogy a vád érdemi elbírálásra alkalmas volt.
- [140] A Be. 422. § (1) bekezdése szerint a vádirat törvényes elemei:
- a) a vádlott azonosításra alkalmas megjelölése,
 - b) a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírása,
 - c) a vád tárgyává tett cselekménynek a Btk. szerinti minősítése,
 - d) az ügyészségnek a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására, vagy a kóros elmeállapota miatt nem büntethető terhelt felmentésére vonatkozó indítványa.
- [141] A Be. 422. § (2) bekezdése szerint a vádirat az (1) bekezdésben meghatározott törvényes elemeken túl tartalmazza:
- a) a vád tárgyává tett cselekményekkel, illetve részcselekményekkel összefüggő, rendelkezésre álló bizonyítási eszközök megjelölését,

- b) az ügyészségnek az egyes cselekmények, illetve részcselekmények és a büntetéskiszabási körülmények bizonyításával összefüggő bizonyítási indítványait,
- c) a bíróság hatáskörére és illetékességére vonatkozó jogszabályok megjelölését, továbbá a vádiratot benyújtó ügyészség hatáskörére és illetékességére vonatkozó rendelkezésekre való utalást,
- d) az ügyészség közlendőit,
- e) az ügyészség további indítványait.

[142] A Be. 567. § (2) bekezdés d) pontja szerint az eljárás megszüntetésének van helye, ha a vádirat nem vagy hiányosan tartalmazza a 422. § (1) bekezdésében írt törvényes elemeket, és emiatt a vád érdemi elbírálásra alkalmatlan.

[143] A 9/2018. (VI. 29.) LÜ. utasítás 57. §-a alapján a Be. 422. §-ban megjelölt részeket a vádiratban az alábbiak szerint kell megjeleníteni:

a) A vádirat első része - a személyi rész - megjelöli a terhelttel szemben alkalmazott személyi szabadságot érintő kényszerintézkedéseket és az azokra vonatkozó időpontokat, a vádlott személyi adatait, továbbá azokat a személyes adatokat és körülményeket, amelyek az ügy megítélése szempontjából jelentősek, így azokat a korábbi büntetéseket, amelyek a bűncselekmény minősítésére, a büntetésekre, vagy intézkedésekre kihatással lehetnek.

b) A vádirat második része - a tényállás és a bizonyítással kapcsolatos rész - tartalmazza a vád tárgyává tett cselekményt (több cselekmény miatti vádemelés esetén egymástól elkülönítetten), a bizonyítási eszközök egyértelműen azonosítható megjelölésével.

c) A vádirat harmadik része - a vádolás - az ügyészségnek a vádolást tartalmazó közléséből és a vád tárgyává tett cselekmények minősítéséből áll. Amennyiben az szükséges, itt kell megjelölni, hogy a minősítés a tényállás mely részére vonatkozik.

d) A vádirat negyedik része - a közlésekkel és indítványokkal kapcsolatos rész - tartalmazza a Be. alapján szükséges közléseket, indítványokat, és mindezek jogszabályi alapját.

[144] A vádirat második részében tehát a vád tárgyává tett cselekményt kell – több cselekmény miatti vádemelés esetén egymástól elkülönítetten – röviden leírni, a bizonyítási eszközök megjelölésével. A tényállásból kétségtelenül ki kell tűnnie, hogy mely tények képezik a vád tárgyát. A vádirat tényállást leíró része tüntesse fel a bűncselekmény elkövetésének idejét és helyét, indítékát, az elkövetés eszközét, módját és annak következményeit. A tényállás tagolását meghatározhatja a vád tárgyává tett bűncselekmények súlya, összefüggése, illetve logikai vagy időbeli sorrendje. A bizonyítási eszközöket úgy kell megjelölni, hogy azok a bíróság számára egyértelműen azonosíthatóak legyenek.

[145] Mindezen szempontokat mérlegelve nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádat egységes egésznek ítélte meg. A vád tárgyává tett cselekményeket a vádirat ugyanis úgy jelenítette meg, hogy egy általános, valamennyi cselekményre vonatkozó bevezető részben taglalta, hogy a vádlottak hogyan ismerkedtek meg, milyen elhatározás vezérelte őket a bűncselekmények elkövetésekor, azokban kinek milyen szerepe volt és azt is, hogy a csoporton belül milyen feladatmegosztás érvényesült, majd rögzítette a számozott tényállási pontokban az egyes elkövetéseket. Az I. vádlott szerepét csak akkor tüntette fel külön az egyes tényállási pontokban, ahol az az általános résztől eltérő volt és megjelölte minden egyes tényállási pontot követően az elkövetést alátámasztó bizonyítási eszközöket is. E vádszerkesztési technikával állt összhangban a vádirat harmadik része is, ahol a vád tárgyává tett cselekmények minősítését, azok rendbeliségét az 1-26. vádpontokhoz igazodóan jelölte meg, melyet aztán később úgy módosított, hogy a 26. tényállásban szereplő cselekményt csak a volt terhelttárs Személy2nek róta fel.

[146] Figyelemmel arra, hogy a tényállás bevezető részében írt I. r. vádlott részéről megvalósított elkövetési magatartások valamennyi tényállási pontra vonatkoztak, nem terjeszkedett túl a vádon az elsőfokú bíróság és a tettazonosság keretein belül maradt, amikor az I. r. vádlott itt meghatározott tevékenységét az egyes tényállási pontokban is megjelenítette, nem sértette meg a Be. 163. § (3) bekezdésében rögzített szabályt, mely szerint a tényállást a vád keretein belül kell tisztázni, így

eljárási szabályszegést sem követett el. A vád érdemi elbírálásra ezen indokok alapján alkalmas volt, ezért az eljárás megszüntetésének nem volt helye, ezért e védői hivatkozás a másodfokú eljárás során sem foghatott helyt.

- [147] Az elsőfokú bíróság a Be. 164. § (1)-(3) bekezdésében írtakra is figyelemmel az ügyfelderítési kötelezettségének teljes mértékben eleget tett. A vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben értékelte, mérlegelése eredményéről számot adott.
- [148] Az ítélet személyi része körében tett megállapítások a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel a tényállásnak nem részei, ezért azok még korlátozott fellebbezés esetén is helyesbíthetők, a Be. 453. § (1) és (6) bekezdése alapján pedig, ha a határozat elírást vagy számítási hibát tartalmaz, az szintén korrigálható.
- [149] A vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a másodfokú bíróság a következők szerint pontosítja a nyilvános ülésen tett nyilatkozatok alapján:
- [150] V. r. vádlott ingatlanértékesítőként dolgozik a Cég1-nél, nincs meghatározott jövedelme, eseti, 100.000 és 200.000 forint közötti összegeket kap jutalékként. A kiskorú gyermeke után 50.000 forint tartásdíjat fizet. A Diákhitel tartozása 800.000 forint körüli, azonban annak törlesztő részleteit az anyagi helyzete miatt nem tudja fizetni.
- [151] VI. r. vádlott munkanélkülivé vált, jövedelme nincs, az álláskeresőnek nyújtott állami támogatása lejárt, Németországban élő családja nyújt számára anyagi segítséget. Továbbra is két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik feleségével közösen, aki harmadik gyermekükkel várandós. A felesége dolgozik, nettó 190.000 forint a havi jövedelme és üzemanyag támogatást is kap, de a jövedelme felét levonják a hiteltartozásukra.
- [152] XIII. r. vádlott munkahellyel nem rendelkezik, de weboldal készítésből havi 100.000-140.000 forint és pókerezésből további 600.000 forint jövedelme származik. Egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, havi 1.000 eurót küld tartásdíjként a gyermek édesanyjának, aki Romániában él. Betegsége nincs.
- [153] A vádlottak személyi körülményei körében a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a következők szerint egészíti ki az I. és V. r. vádlott többszörös visszaesést és visszaesést megalapozó büntetéseit:
- [154] A [47] bekezdésben megjelölt ítélet alapját képező bűncselekmények elkövetési idejeként 2005. április 29. napját tünteti fel.
- [155] I. r. vádlottat az ítéletben feltüntetett elítélését megelőzően a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a 2001. március 20. napján kelt 5.B.IV.916/2000/39. számú, a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 28.Bf.6849/2001/17. számú, 2001. június 22. napján jogerőre emelkedett ítéletével bűnsegédként elkövetett lopás büntettének kísérlete miatt 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és a Magyar Köztársaság területéről 5 évi kiutasításra ítélte. E büntetéséből 2001. december 22. napján bocsátották feltételes szabadságra, mely 2002. december 21. napján járt le. A büntetést 2002. augusztus 6. napján töltötte ki.
- [156] V. r. vádlott vonatkozásában feltünteti a Pesti Központi Kerületi Bíróság 29.B.25.383/2009/5. számú összbüntetési ítéletének alapítéleteit, melyek a következők:
 - Pesti Központi Kerületi Bíróság 10.B.VIII.22283/2006/2.számú összbüntetési ítélete (alapítéletek Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.B.600/2005/13. szám, Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.VI-VII.36665/2004/9.szám és Pesti Központi Kerületi Bíróság 10.B.VIII.21714/2003/63. szám),
 - Budai Központi Kerületi Bíróság 12.B.XI.145/2006/40. számú ítélete,
 - Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.XIII.4423/2005/23. számú ítélete.
- [157] Az V. r. vádlottal szemben ezen túlmenően a Budai Központi Kerületi Bíróság a 2014. április 7. napján kelt 14.Bpk.XI.629/2014/2. számú, tárgyalás mellőzésével hozott végzésével a 2011. március 28. napján elkövetett lopás vétsége miatt, mint különös visszaesővel szemben 8 hónap börtönbüntetést szabott ki, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

- [158] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2016. október 19. napján kelt 18.Bpk.22542/2016/2. számú, tárgyalás mellőzésével hozott végzésével a 2009. október 9. napján elkövetett csalás vétsége miatt mint különös visszaesővel szemben 312 óra közérdekű munka büntetést szabott ki.
- [159] XIII. r. vádlott ellen az elsőfokú ítéletben feltüntetettek túlmenően a Budapesti XI. Kerületi Rendőrkapitányságon 2559/2020. bü. számon csalás büntette miatt is van folyamatban büntetőeljárás.
- [160] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítélet tábla megalapozottnak találta, az nem szenvedett a Be. 592. § (1) bekezdésében meghatározott egyik megalapozatlansági hibában sem, mindössze néhány ponton tartalmazott elírást, illetve számítási hibát, melyet a másodfokú bíróság helyes számítással, illetve az elírás korrigálásával a következők szerint helyesbített:
- [161] A 4. tényállási pont [119] bekezdésében 18 darab különböző bankkártyát jelöl meg.
- [162] A 8. tényállás [148] bekezdés 9. pontjában helyesen VI. r. vádlottat tünteti fel elkövetőként, a 10. pontnál pedig az elkövetőt ismeretlenként jelöli meg, a 14. pontnál 3.465.000 forintra helyesbíti annak a kárnak az összegét, mellyel a bűncselekmény elkövetése fenyegetett.
- [163] A 8/a. tényállás [152] bekezdésében a Bank1 sérelmére okozott kár összegét 4.690.000 forintra helyesbíti és 820.000 forintban jelöli meg annak a kárnak az összegét, melyet a bűncselekmény elkövetése fenyegetett.
- [164] A 8/b. tényállás [156] bekezdésében a Bank1 sérelmére okozott kár összegeként 2.100.000 forintot tüntet fel.
- [165] A 14. tényállás [186] bekezdésében 17 különböző számú bankkártyát jelöl meg.
- [166] A 23. tényállás [231] bekezdésében az okozott kár okozott kár összegét 3.927.000 forintra helyesbíti és 470.000 forintban jelöli meg annak a kárnak az összegét, melyet a bűncselekmény elkövetése fenyegetett.
- [167] A 23. tényállás [232] bekezdésében az I. és II. r. vádlottnak átadott összeget 7.279.000 forintra pontosítja.
- [168] A 24. tényállás [234] bekezdésében az Bank2nak okozott kár összege helyesen 100.000 forint.
- [169] A 24. tényállás [235] bekezdésében az I. és II. r. vádlottnak átadott összeget 2.470.000 forintban jelöli meg.
- [170] Az így helyesbített tényállás minden tekintetben megalapozottá vált és a másodfokú eljárásban is irányadó volt.
- [171] A törvényszék a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítást a korábbi hatályon kívül helyező végzésben írtak szem előtt tartásával lefolytatta, és valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vonta. Eljárása során szigorúan ügyelt arra, hogy a hatályon kívül helyező végzésben előírtakat végrehajtsa, a leírt szempontokat kövesse, a kifogásolt hibákat kiküszöbölje.
- [172] A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett. Ismertette a vádlottak vallomásait, védekezésüket, azokkal érdemben foglalkozott, értékelte a tanúvallomásokat, a beszerzett és ismertetett okirati bizonyítékokat, egyenként és egymással összevetve is. Részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot és miért fogadott el, másokat mely okból és miért vetett el. Indokolásában logikai hiba nem volt.
- [173] A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. A mérlegelő tevékenység az elsőfokú bíróság feladata, mely köteles az indokolásban számot adni döntéshozatali tevékenységéről, a felülbíráló bíróság pedig ezt jogosult és köteles ellenőrizni, hogy az megfelelt-e a törvényi előírásoknak, a logika szabályainak és teljes körű volt-e. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét akkor teljesíti, ha az ítélet indokolásából nyomon követhető, hogy melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett. A törvényen alapuló, irányadó gyakorlat értelmében megalapozott elsőfokú tényállás és az indokolási kötelezettség teljesítése esetén nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére.
- [174] Nem osztotta az ítélet tábla a több védő által is hivatkozott azon körülményt, miszerint a

megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontja szerint ellentétes lenne a törvényszék által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetve a d) pont alapján a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett volna.

- [175] E megalapozatlansági okokat a védelem a bünszervezet objektív feltételeinek vizsgálata tekintetében kifogásolta, melynél nem kétséges, hogy a megállapított tényállásnak alapvető jelentősége van, hiszen a bünszervezetben történt elkövetésre is e körülményekből lehet következtetést levonni, de valójában a tényállás e körben rögzített egyes megállapításait senki nem kifogásolta, konkrétumokat nem jelöltek meg, melyből az iratellenesség mellett lehetett volna állást foglalni. A tényből tényre való téves következtetésre való hivatkozás során pedig a védők nem a tényállás megalapozatlanságára utaltak, hanem arra, hogy azt alapul véve téves konklúzióra jutott az elsőfokú bíróság, amikor a bünszervezetben történt elkövetést megállapította. E kérdéssel később, a bünszervezetben történő elkövetés vizsgálata során foglalkozik majd részletesen a másodfokú bíróság.
- [176] A XIII. r. vádlott védője ezen túlmenően utalt arra is, hogy a megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján hiányos is, mert nem tartalmazza azokat a körülményeket, amelyekből az egyes vádlottak tudattartalmára lehetett volna következtetni a bünszervezet megállapításának vizsgálata során.
- [177] E felvetéssel kapcsolatban az ítéletábra az alábbiakra mutat rá: A vádlotti tudattartalom, ezáltal a célzatosság vizsgálata körében a Kúria több eseti döntésében is, melyek felülvizsgálati eljárásban fogalmazódtak meg, elfogadta azt, hogy az ítéleti történeti tényállásban rögzített ténymegállapítások nem kizárólag fizikai jellegű külső történések, de ún. belső történések, tudati tények is lehetnek (BH2005.167.) és a tudattartalom ténybeli megállapítása lehet a tényállás része is.
- [178] Ugyanakkor az EBH.2012.B.24. számú döntés indokolásában főszabályként a következőkre mutatott rá: az elkövető tudatának tartalma törvényi tényállási elem, az ún. alanyi okozatosság: a tárgyi oldal elemeinek (elkövetési magatartás, eredmény stb.) külvilágban való megnyilvánulása, ténybelisége és az elkövető ahhoz való akarati viszonyulása. Ez a viszonyulás az elkövetőn belüli, külvilágtól elzárt. Ezért az elkövetési magatartásról (eredményről stb.) való, tudatban előzetesen, illetve egyidejűen meglévő képzet mindig csak valamely, a külvilágban megjelenő fizikai, illetve mérhető (számszaki stb.) tényből következtetéssel ragadható meg, s mint ilyen ténykérdés. Mindez egyben azt is jelenti, hogy mindig közvetett bizonyítás a tudati tények (szándékosság, gondatlanság) bizonyítása. Ebből a szándékosságra, gondatlanságra, illetve annak mikéntjére, s a bűnösségre vont következtetés jogi értékelés, ami viszont jogkérdés.
- [179] Jelen ügyre levetítve ezen okfejtést, annak vizsgálata, hogy az egyes vádlottak mennyire voltak tisztában azzal, hogy magatartásukat bünszervezet keretében valósítják meg, illetve annak objektív elemeit felismerve, ahhoz csatlakoznak, szintén nem a tényállásban megjelenítendő körülmény, hanem a jogi indokolás körébe tartozó kérdés, mely az e büntetéskiszabási körülmény indokolása keretében kell, hogy kifejtésre kerüljön, melyet az ítéletábra ennek megfelelően, a későbbiek során részletesen elemezni is fog.
- [180] A XI. r. vádlott védője által a felmentést alátámasztandóan felhozott érveket a másodfokú bíróság nem osztotta. Az elsőfokú bíróság logikus és mindenre kiterjedő indokát adta annak, hogy a XI. r. vádlott cselekvőségét mely bizonyítékok és miért támasztották alá. A törvényszék a XI. r. vádlott tagadásával szemben elfogadta VI. r. és az ügyben korábban terheltként szerepelt Személy3 vallomását arra vonatkozóan, hogy az abasári pénzfelvételeket szolgálaton kívüli rendőrként XI. r. vádlott segítette azzal, hogy VI. r. vádlott hamis bankkártyákkal történő pénzfelvételi tevékenységét figyeléssel biztosította és ezért ellenszolgáltatást kapott. A VI. r. vádlott, aki mindkét alkalommal részt vett a cselekmény elkövetésében a XI. r. vádlottat fényképről történt felismerésre bemutatás során egyértelműen felismerte, és a védelem által hangoztatott érvtől eltérően nem az abasári, hanem a markazi körzeti megbízotti irodáról készült fényképen jelölte meg azt a helyet, mint ahová a bűncselekmény elkövetése után mentek és ahol sor került a rendőr részére segítsége

ellentételezéseként a pénz átadására. Személy3 az első esetben, 2010. március 21-22. napján vett részt az elkövetésben, és a VI. r. vádlottal egyezően írta le az események menetét. Figyelemmel arra, hogy ő a XI. r. vádlottal rövid ideig találkozott, mert a szerepe az volt, hogy a falu végén, a dombtetőn figyeljen a II. r. vádlottal, nem volt elvárható tőle, hogy minden kétséget kizáróan felismerje fényképről a XI. r. vádlottat. Az általa adott személyleírás azonban egyértelműen ráillett a XI. r. vádlottra. A további megfigyelései is, mely szerint a pénzfelvételt követően végigmentek Abasáron és a markazi körzeti megbízotti irodához mentek, ahol a II. r. vádlott kifizette a rendőrt, aki egy fekete Fiat autóval közlekedett, az egyéb bizonyítékokkal összefüggő láncolatot képezték, hiszen a VI. r. vádlott is a markazi körzeti megbízotti irodáról készült fényképet választotta ki, illetve XI. r. vádlott az elszámoltatásakor egy fekete Fiat Punto típusú gépjárművet használt, mint amelyre Személy3 utalt a vallomásában. Ezen túlmenően egyébként az ebben a cselekményben részt nem vevő Személy4 korábbi terhelttárs is tudott a rendőrségi kapcsolatokról, arról, hogy Abasáron egy Becenév nevű rendőr segítette a pénzfelvételeket. Mindezen bizonyítékok alapján, figyelemmel arra, hogy azok értékelése a logika szabályainak megfelelt és azok egymást kiegészítették, illetve alátámasztották, a bizonyítékok hiányában történő felmentésre irányuló védői érvelés nem foghatott helyt.

- [181] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által a fentiek szerint pontosított tényállást alapul véve az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére, a cselekmények minősítése is csaknem valamennyi esetben törvényes. A törvényszéknek a bűncselekmények minősítése kapcsán kifejtett rendezőelvvel, álláspontjával az ítéletábra is mindenben egyetértett, azt megismételni nem kívánja, ezért csak azon cselekmények tekintetében bocsátkozik részletesebb indokolásba, ahol eltérés mutatkozik, vagy amely minősítéseket a védelmi fellebbezések kapcsán támadás ért.
- [182] A törvényszék a cselekmények elbírálása során XI. r. vádlott kivételével, akit nem talált bünszervezetben elkövetőnek, az elkövetéskori Btk-t, az 1978. évi IV. törvényt alkalmazta, arra figyelemmel, hogy esetükben a bünszervezetben történt elkövetés miatt e törvény rendelkezései a kedvezőbbek. Az elsőfokú bíróság ezen érvelését a másodfokú bíróság osztotta, mint ahogyan a bünszervezetben történt elkövetés megállapítását is, melynek a büntetéskiszabási körülmények körében indokát adja majd, de a bűncselekmények minősítése kapcsán azért szükséges előljáróban az erre való hivatkozás, hogy azok helyességére következtetni lehessen.
- [183] A bünszervezetben történt elkövetés megállapítása miatt szükséges még arra is utalni, hogy a bünszervezet nem felelősséget alapító, hanem azt fokozó dogmatikai kategória, ezért az elkövető tettesi vagy részesi minőségét bünszervezetben elkövetés esetén is minden esetben meg kell állapítani. Ezen túlmenően fontos kiemelni, hogy a bünszervezet nem hoz létre törvényi egységet a szervezet keretében elkövetett ugyanolyan bűncselekmények között, ellenben ha a folytatólágosság feltételei fennállnak, a folytatólágos és a bünszervezeti elkövetés egymás mellett megállapíthatók (4/2007. BK vélemény). Mindezekre tekintettel helyesen járt el a törvényszék, amikor a folytatólágosság kérdéséről és az elkövetési, illetve elkövetői alakzatoknak a megállapításáról is rendelkezett a vádlottak által elkövetett bűncselekmények vonatkozásában.
- [184] Mindezen szempontok alapján I. r. vádlott esetében a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettének 126 rendbeliként történt minősítése helyes volt, figyelemmel azonban arra, hogy a 24. tényállási pont [234] bekezdés 3. pontjában történt helyesbítés, mely szerint az sértett 26 sértett sérelmére okozott kár 100.000 forint volt és nem 150.000, míg egyebekben 100.000 forint kár fenyegetett, a cselekmény minősítése e körben megváltoztatásra szorul. E bűncselekmény törvényes minősítése az 1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott és a (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerinti bűncselekmény, mely befejezett. E minősítésváltoztatásra tekintettel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő cselekmények számát eggyel növelni kellett 67 esetre, míg a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő cselekményekét eggyel csökkenteni 44 esetre, s mivel e cselekmény befejezett és nem kísérlet volt, ez a kísérleti

szakban maradtak számát is eggyel csökkentette.

- [185] Az I. r. vádlott esetében ezen túlmenően helyes volt az elkövetői alakzatok megállapítása is, az annyiban igényelt változtatást, mint amelyre az indokolás során az elsőfokú bíróság is utalt, hogy a 15. tényállási pontban megvalósított készpénz-helyettesítő fizetési eszköz hamisításának előkészülete vétsége esetében a bűncselekményt tettesként és nem társtettesként valósította meg. A valamely bűncselekmény törvényi tényállásába - jellegénél fogva, miután azt szükségszerűen megelőzi - még nem illeszkedő, de külön rendelkezéssel mégis büntetendővé tett cselekmény előkészületi magatartásainak megvalósítója kizárólagosan önálló tettes lehet. Ezekben az esetekben nem állapítható meg társtettesi, felbujtói és bűnsegédi elkövetői alakzat sem, függetlenül attól, hogy egyébként az elkövető az elkövetés céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételeket biztosítja, az elkövetésre felhív, ajánlkozik, vállalkozik vagy esetlegesen a közös elkövetésben megállapodik, illetőleg ezen magatartások közül egyet, többet vagy valamennyit tanúsítja (BH.32/2020.).
- [186] VI. r. vádlott esetében a terhén megállapított 8 rendbeli készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségéből az elsőfokú bíróság által a rendelkező részben nevesített 5 eset helyett helyesen 7 esetet kellett megjelölni, mint olyat, amelynél kísérleti szakban maradt a bűncselekmény. Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolási részében a 216. oldal [394] bekezdésében pontosan feltüntette, hogy a 8/4., 8/8., 8/19. és 8/26., valamint a 23/19., 23/21. és 23/23. tényállási pontok esetében a cselekmények nem kerültek befejezésre, azok kísérleti szakban maradtak, mégis összeadási hiba folytán 5 esetet jelölt meg, ezért ezt a másodfokú bíróság helyesbítette azzal, hogy e körülmény minősítésváltoztatást nem igényelt.
- [187] XI. r. vádlott esetében a kísérleti szakban maradt cselekmények számának meghatározásakor már nem ez a körülmény állt fenn, az ő vonatkozásában ugyanis helytelenül minősítette az elkövetési alakzatok számát hat esetben az elsőfokú bíróság. E vádlott tekintetében a 8/a) és 8/b) pontokban megállapított tényállásból kellett kiindulni, és az abban rögzítettek alapján azt lehetett megállapítani, hogy a sértett 68, a sértett 69, (8/a), illetve az sértett 36, a Bank3 és a Bank4(8/b) sértettek esetében a károkozás nem valósult meg, vagyis a cselekmények kísérleti szakban maradtak, ezért az elkövetési alakzat minősítését ennek megfelelően szükséges volt módosítani 5 esetre, a cselekmények minősítésének változatlanul hagyása mellett.
- [188] Az elsőfokú bíróság ítéletében a 8. tényállási pont vonatkozásában az rögzítette, hogy az abban érintett vádlottak, a XI. r. vádlott kivételével, valamennyien felelnek az összes megszerzett kártyaadatból készített hamis bankkártya felhasználásából adódó visszaéléstért, mert a bűnszervezet érintett tagjai a dán adatszerzéseket, majd a dán bankkártyák ledolgozását is együtt, egymás szándékát erősítve hajtották végre, ezért szükségtelen elkülöníteni, hogy a képfelvételekkel alá nem támasztott esetekkel mely bankkártyák és mely kárösszegek voltak érintettek, mert ezekben az esetekben is elvitathatatlan a vádlottak elkövetői, így XIII. r. vádlott bűnsegédi szerepe.
- [189] A XIII. r. vádlott védője e megállapítás kapcsán hivatkozott arra, hogy az ítéleti tényállásban is az került megállapításra, hogy védeence csak két alkalommal vett részt a dániai adatszerzésekben, nem igazolt, hogy a többi esetben egyáltalán jelen volt-e, tudomással bírt-e azokról, valamint alapvetően az sem, hogy a terhelttársaival együtt érkezett-e Dániába. Mindezek figyelembevételével álláspontja szerint a megállapított tényállás alapján a XIII. r. vádlott terhére kizárólag a cselekmény alapesetének bűnsegédi minősége állapítható meg.
- [190] Az ítéletábra ezen okfejtés tekintetében utal arra, hogy a 8. pontban rögzített ítéleti tényállás nem azt rögzítette, hogy XIII. r. vádlott csupán 2010. március 18. és 19. napján járt volna Dániában, hanem azt, hogy ezen alkalmakkor a fényképfelvételek alapján egyértelműen látható volt, hogy az adatszerző egységet a XIII. r. vádlott szerelte fel, míg az V. r. és az I. r. vádlott figyeléssel biztosította a tevékenységét.
- [191] A XIII. r. vádlott alapügyben tett vallomásaiban, amelyet a megismételt eljárásban is fenntartott, maga nyilatkozott úgy, hogy négyszer járt Dániában, míg Személy2 volt terhelttárs, aki ezen

adatszerzéshez kapcsolódóan vett részt a 8/a) pontban feltüntetett pénzfelvételben, s akinek a vallomását elfogadta az elsőfokú bíróság, pedig egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy tudta, hogy valamennyi dániai adatszerzés a I. és II. r. vádlott testvérekhez kötődött, s összesen három kiutazás történt a skandináv országba. Megjelölte, hogy a I. és II. r. vádlott testvéreket ebben XIII. r. és V. r. vádlott segítette. E vallomását a 2010. március 18-19. napján készült fényképfelvételek is alátámasztották, ezért az elsőfokú bíróság alappal állapította meg úgy a tényállást, hogy a Dániában történt adatszerzések, majd a bankkártyahamisítások után a hamis bankkártyákkal Magyarországon történt pénzfelvételek az I. r. vádlott irányításával, tevének megfelelően és az ő utasításai szerint történtek. A kiutazás, szállás, a technika biztosítása az ő szervezésében történt, és maga is Dániában tartózkodott, ahol a helyi adatszerzésbe bevonta a bűnszervezet tagjai közül V. r. és XIII. r. vádlottat is. Hármójuk közül valamelyik vádlott vagy több vádlott ezt követően a megjelölt alkalmakkor adatszerző egységet és mikrokamerát helyezett fel a nevesített bankautomatákra. A bűnszervezet az adatszerzések eredményeként hozzájutott a terminálokat használó személyek bankkártyáinak mágnescsíkján lévő adataihoz, illetve a kamerák rögzítették a beütött biztonsági kódokat, majd ezt követően megtörtént az adatok felhasználásával a hamis bankkártyák elkészítése és a tényállásban részletezett módon az azokkal végrehajtott pénzfelvétel, melyekben a XIII. r. vádlott kétségtelenül nem vett részt.

- [192] Az viszont kétséget kizáróan megállapítható, hogy tudott arról, hogy a megszerzett bankkártya adatokat milyen célra fogják felhasználni, hogy azok alapján hamis bankkártyákat fognak készíteni és azokkal pénzt fognak felvenni, és tisztában volt azzal is, hogy magatartásával a bűncselekmény elkövetőit segíti, az adatok megszerzése nélkül ugyanis a cselekmény nem lenne végrehajtható, vagyis tudata átfogta azt, hogy tevékenysége előmozdítja a tettesi alapcselekmény végrehajtását. Az elsőfokú bíróság tehát helyes következtetést vont le arra, hogy a XIII. r. vádlott a 8. tényállási pontban feltüntetett valamennyi esetben legalább pszichikai, esetenként fizikai bűnsegédként közreműködött. Az érintett vádlottak dániai tartózkodásának célja a bankkártya adatok megszerzése volt, ebből adódóan az adatszerzéseket is szándékegységben hajtották végre, így legalább szándékerősítő közreműködésük az ezen tartózkodás alatt megvalósított valamennyi adatszerzés és azt követő felharszás kapcsán megállapítható.
- [193] A részesség, így a bűnsegély is járulékos jellegű, tettesi alapcselekmény nélkül önálló részesség nem létezik. A részesség minősítésének a tettes által megvalósított cselekményhez kell igazodnia. A következetes bírói gyakorlat szerint a részes ugyan a tettes minőségi túllépéséért nem felel, a mennyiségi túllépésért azonban igen (BH2012. 111., BH.2017.139.). Vagyis ha a tettes a bűncselekmény súlyosabb változatát, minősített, illetve súlyosabban minősített esetét valósította meg, akkor e túllépésért felel a bűnsegéd. Mennyiségi túllépés esetén a részesi cselekmény is a tettesi bűncselekmény szerint minősül. E kritériumokra tekintettel, figyelembe véve ugyanakkor azt is, hogy a XIII. r. vádlott tisztában volt azzal, hogy milyen bűncselekmények elkövetéséhez nyújt segítséget, és hogy azok elkövetésének célja a minél több pénz ily módon történő megszerzése és azt is tudta, hogy az elkövetők e tevékenységüket üzletszerűen végzik, az elsőfokú bíróság helyesen minősítette azon cselekményeket, melyekhez a XIII. r. vádlott részesi szerepe kapcsolódott. A védő által hivatkozott, a cselekmény alapesetéhez igazodó bűnsegédi minőség megállapítása nem jöhetett szóba.
- [194] A dániai adatszerzéshez kapcsolódóan V. r. vádlott részesi magatartása szintén a XIII. r. vádlott esetében a fentebb kifejtettek szerint értékelendő, vagyis bűnsegédi minősége valamennyi esetben megállapítható. Az V. r. vádlott cselekvősége azonban a XIII. r. vádlottétól annyiban eltérő, hogy ő a 8. tényállásban megjelöltek szerint maga is pénzfelvevőként közreműködött, vagyis tettesi, illetve társtettesi magatartást is megvalósított, mely esetekben az, hogy részesi szerepe is volt, külön nem kerülhetett értékelésre. Az, hogy az V. r. vádlott a hamis bankkártyákkal pénzt vett fel, illetve némely esetben pénzt kísérelt meg felvenni, a saját vallomása szerint sem volt vitatott, de e körben rendelkezésre álltak még a fényképfelvételek és a vádlottársak vallomásai is, és ezeket együtt

helyesen értékelte a törvényszék akkor, amikor az V. r. vádlott tettesi cselekvőséget is megállapította, és a bűnsegédi elkövetést csak ott róta fel neki, ahol tényállási elemet nem valósított meg, tettesként nem járt el. Erre figyelemmel az általa elkövetett bűncselekmények minősítése és az azokhoz kapcsolódó elkövetői alakzatok megállapítása is helyes volt, az V. r. vádlott védőjének e körben előterjesztett kifogása nem volt helytálló.

- [195] Nem osztotta az ítéletábra a XIII. r. vádlott védőjének azon felvetését sem, egyetértve az elsőfokú bírósággal, hogy a 21. tényállási pontban a védece által megvalósított magatartás, figyelemmel arra, hogy a XIII. r. vádlott feladata ebben az esetben a figyelés volt, nem tényállásszerű cselekmény, csak bűnsegédi és nem társtettesi elkövetői alakzat megállapítását alapozza meg. A XIII. r. vádlott elkövetésnél játszott szerepe ebben az esetben a rendelkezésre álló és elé tárt fényképfelvételek alapján, amit maga sem vitatott, azonban egyértelműen rögzíthető. A felvételeken az látszik, hogy a korábbi terhelts, Személy5 mellett áll a pénzfelvétel során, és a pénzt együtt veszik fel, teszik el. A saját védekezése szerint is azért vették fel ily módon együtt a pénzt, hogy a társát a művelet végrehajtásakor ellenőrizni tudja, feladata tehát valójában a társával közös felhasználás, azaz pénzfelvétel, nem pedig a bűncselekmény végrehajtását segíteni igyekvő, a felfedezés megghiúsítását célzó figyelés volt, azaz a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósították meg, vagyis társtettesként követték azt el.
- [196] A Btk. 80. § (1) bekezdése értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.
- [197] A büntetés kiszabását befolyásoló körülmények közül a másodfokú bíróság részletesebben a bűnszervezetben történt elkövetéssel kíván foglalkozni, figyelemmel arra, hogy a védelmi fellebbezések a XI. r. vádlott védőjének kivételével, akit nem bűnszervezetben elkövetőként ítélt el a törvényszék, egyöntetűen támadták a bűnszervezetben történt elkövetés megállapítását és ennek függvényében nem értettek egyet az ehhez kapcsolódó jogkövetkezményekkel sem. Az elsőfokú bíróság e büntetiskiszabás során értékelendő körülmény megállapíthatóságát körültekintően vizsgálta és messzemenőig indokát adta annak, hogy azt akár az új, akár a régi Btk. szerinti szabályozás alapján miért látta megvalósulni. Indokait az ítéletábra is osztotta, de a jogorvoslati kérelmekben megfogalmazott érvelések, illetve az alkalmazott Btk. helyes megválasztásának kérdése miatt szükséges volt ezt a másodfokú bíróságnak is górcső alá venni.
- [198] A bűnszervezetben történt elkövetés objektív és szubjektív elemeinek vizsgálatát megelőzően rögzíti az ítéletábra, hogy nem értett egyet sem az I., sem az V. r. vádlott védőjének azon felvetésével, hogy jelen ügyben figyelembe kellene venni azt, hogy a Karlsruhei Tartományi Bíróság az ítéletében a terheltek által megvalósított ugyanilyen bűncselekmények esetében bűnszövetségben történt elkövetést állapított meg. A büntetőjogi felelősség önálló elbírálásának elvéből fakadóan a vádlottak büntetőjogi felelőssége mindig az adott ügyben, az abban rendelkezésre álló bizonyítékok alapján és az e bizonyítékokra figyelemmel megállapítható tényállásból kiindulva vizsgálendő. A vádlottak terhére rótt bűncselekményekre a magyar jog szabályait kell alkalmazni, és az e szabályozás szerinti feltételeket kell megvizsgálni és értékelni, annak rögzítésekor, hogy bűnszövetség vagy bűnszervezet keretei között történt-e az elkövetés. Annak, hogy a német jogban hogyan történik a csoportos bűnelkövetés szabályozása jelen ügyben nincs jelentősége, figyelemmel arra is, hogy e szabályozások nem feltétlenül fedik le egymást, másrészt az ott rendelkezésre álló bizonyítékok, az azok alapján megállapítható tények szükségszerűen eltérnek a jelen ügyben rendelkezésekre állóktól.
- [199] A bűncselekmények elkövetésekor hatályban lévő definíció szerint a bűnszervezet: három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése (1978. évi IV. törvény 137. § 8. pontja).

- [200] A vádlottak által elkövetett bűncselekmények megismételt eljárásban történő elbírálásának idejére megváltozott a bűnszervezet törvényi fogalma. Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2019. évi LXVI. törvény 107. §-a módosította a bűnszervezet fogalmát. E szerint a bűnszervezet legalább három személyből álló, hosszabb időre, hierarchikusan szervezett, konspiratíván működő csoport, amelynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése (Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pont). A Btk. fenti módosítása 2019. július 10. napján lépett hatályba.
- [201] A korábbi és a jelenleg hatályos fogalom meghatározás összevetéséből egyértelműen kiviláglik, hogy a korábbi definícióhoz képest az újabb tényállás két új elemet tartalmaz. Egyfelől a „hierarchikus szervezettséget”, másfelől a „konspiratív működést”. Ebből megállapítható, hogy az újabb fogalmi elemek meghatározása következtében szigorúbb feltételekhez kötötté vált a bűnszervezet megállapítása, mert immár a konspiratív működést és a hierarchikus szervezettséget is megkívánja a törvényhozó, ezért e fogalmi elemek hiánya esetén felmerül a Btk. 2. § (2) bekezdése szerinti enyhébb büntető törvény alkalmazásának a lehetősége, így az új fogalom meghatározás vizsgálata elengedhetetlen.
- [202] E két fogalom értelmezése és a bűnszervezet tárgyi ismérvei kapcsán figyelemmel kellett lenni arra is, amit a védők is hangsúlyoztak, hogy a 4/2005. Büntető Jogegységi Határozatban rögzítettek szerint a bűnszervezet jogkövetkezményei csak akkor alkalmazhatók, ha az elkövető tudata a bűnszervezet törvényben meghatározott tárgyi ismérveit átfogta, ezért az ítéltábla az egyes feltételek vizsgálata során e szempontra is kitér.
- [203] A védelmi fellebbezésekben felhozott érvek e két új fogalom taglalása során egyrészt a hierarchikus szervezettség és konspiráció szavak nyelvtani értelmezéséből indultak ki, másrészt hivatkoztak a módosító törvény miniszteri indoklásában foglaltakra is.
- [204] A Kúria a 2019. október 10. napján megtartott tanácselnöki értekezletén vizsgálta az új törvényi fogalmat és alábbi következtetésre jutott. A Btk. nem tartalmaz törvényi értelmezést a „hierarchikusan szervezett” és „konspiratíván működő” fogalmi elemekhez, ezért annak értelmezése a jogalkalmazó feladata. A jogalkalmazó alkotmányos kötelezettségének eleget téve az értelmezéskor figyelembe veszi a jogszabályhoz fűzött indokolást, azonban annak kötőereje nincs, az nem anyagi jogszabály, így az csak az egyes fogalmi elemek tartalmának megállapításához adhat értelmezési segítséget. A bíróság feladata minden ügyben annak eldöntése, hogy megállapítható-e adott tényállás alapján a bűnszervezetben elkövetés, e tekintetben pedig mindig az alanyi oldal vizsgálata a lényeges, amely szerint a terheltnek tudnia kell, hogy azt a bűncselekményt, aminek az elkövetője, bűnszervezetben valósítják meg. A jogszabályi változás nem jelenti feltétlen a bűnszervezet fogalmának jogalkalmazói újra gondolását, mivel a hierarchikus szervezettség nem feltételezi valamennyi bűnszervezetben résztvevő személy hierarchiában való elhelyezkedését. Ha olyan adat áll rendelkezésre, amely akár egy résztvevő szervezői, koordináló, irányító szerepére vonatkozik a feladatok megosztása során, akkor e körülmény olyan alá-fölérendeltséget jelentő személyi kapcsolatnak tekinthető, amely megalapozhatja a bűnszervezet megállapítását az új fogalom szerint is. A csoport konspiratív működése lényegében a korábbi fogalom összehangolt működésének feleltethető meg, amennyiben az a külvilág elől rejtve valósul meg, de nem jelenti a teljes szervezet minden tagjával való együttműködést, hanem az egyes cselekményekhez rendelt személyek összehangolt tevékenységét feltételezi.
- [205] A hierarchikus szervezettség esetében a Kúria által hivatkozottak alapján tehát nem követelhető meg szigorú alá-fölé rendeltségen alapuló struktúra, továbbá az sem, hogy a szervezeten belül a résztvevők formálisan meghatározott -állandó- szereppel rendelkezzenek, az azonban igen, hogy a bűncselekmények elkövetéséhez kapcsolódóan a feladatok kiosztására és végrehajtásuk rendje meghatározására a struktúrán belül szervezeten és ne ad hoc módon kerüljön sor. Ehhez nyilvánvalóan az szükséges, hogy a szervezeten belül legalább egy kiemelt szerepet betöltő személy legyen, de az nem feltétel, hogy valamennyi elkövető egymással hierarchiában álljon.

- [206] Erre figyelemmel a jelen ügyben rögzíthető, hogy I. r. vádlott ilyen, a szervezetet irányító, szervező szerepet töltött be. Az adatszerzéseket, azok feldolgozását, az utazásokat szervezte, azokat anyagilag finanszírozta, autókat béreléséről az elkövetéshez szükséges technikai feltételekről gondoskodott, részt vett a feladatok megosztásának meghatározásában és a végrehajtás felügyeletében, illetve a haszon is az ő szintjén realizálódott, a felvett pénzekkel ugyanis a hamis bankkártyák és a készpénzfelvételi bizonylatok leadásával egyidejűleg a pénzt felvevőknek el kellett számolniuk, a külföldről érkezett utalások is az irányítóhoz kerültek és a munkatelefonokat is felé kellett leadni. E körben a döntéshozói és végrehajtói szint elkülönültsége tetten érhető. Olyan előírást pedig a törvény továbbra sem tartalmaz, hogy a hierarchiának ezen túl is több szinten kellene megvalósulnia, ahogyan nem normatív követelmény a katonai jellegű parancsuralmi rendszer, az ellentmondás lehetőségének kizártsága sem. Az irányító és végrehajtói szerepkörök elkülönülését jól szemlélteti az körülmény is, hogy pl. XIII.r. vádlott is munkáltatóként tekintett az I.r. vádlottra.
- [207] Nem vitatottan a kiosztott szerepek egyes esetekben valóban keveredtek, mert egy személy akár több, az elkövetési láncolatba illeszkedő különböző részfeladatot is megvalósított, például nemcsak adatszerző egységet tett fel, hanem pénzt is vett fel, vagy éppen a VI. r. vádlott Kanadában hamis bankkártyákat is készített a megszerzett adatok alapján, de e feladatok mindig ugyanazon a végrehajtói szinten jelentkeztek, és azok megvalósítói, az V., VI. és XIII. r. vádlottak irányító, szervező pozícióba sosem kerültek.
- [208] Ami a vádlotti tudattartalmakat illeti e körben az I. r. vádlott nyilván tisztában volt a saját irányító szerepével, bár ő azt Személy3 volt XII. r. vádlottra igyekezett hárítani, amely védekezését az elsőfokú bíróság a további vádlottak I. és II. r. vádlottat terhelő vallomásai alapján nem fogadott el. Az V., VI. és XIII. r. vádlottak nyilatkozataiból is az derült ki, hogy annak tudatában vettek részt az elkövetésben, hogy tisztában voltak az I. és II. r. vádlott vezető, szervező szerepével, rájuk főnként tekintettek és a tőlük kapott utasításokat hajtották végre az általuk meghatározott rend szerint, vagyis alanyi oldalról megközelítve is megállapítható a „hierarchikusan szervezett” jelleg, annak felismerése.
- [209] A „konspiratíván működő” fogalmi elem valójában az összehangoltság magasabb foka, a hatékony elkövetés feltételeinek a háttérben, akár a végrehajtók tevékenységétől függetlenül történő megteremtése. Megállapításához kétségtelenül szükséges a szervezeten belüli összehangoltság, amely jelenti egyrészt azt, hogy az elkövetők erősítik egymás szándékát a bűncselekmény bünszervezetben, közösen történő megvalósítására, de azt is, hogy csak olyan szervezeti működés minősíthető bünszervezetnek, amely tevékenységének leplezésére, illetve titkolására is törekszik, azzal a megkötéssel, hogy ez nem jelent a szervezet minden tagjával való együttműködést, hanem, ahogy arra korábban már utalás történt, az egyes cselekményekhez rendelt személyek összehangolt tevékenységét feltételezi.
- [210] Az összehangoltságot jelen esetben a bűncselekmények végrehajtásának a módja jól példázza, figyelemmel arra, hogy az egyes vádlotti cselekvőségek, a nekik adott részfeladatok egymást kiegészítő jellegűek voltak, egymásra épültek és a célzott bűncselekmények megvalósulása több lépcsőből álló láncolatos tevékenységet feltételezett, mellyel a vádlottak is tisztában voltak, hiszen tudták azt, hogy az egyes elkövetési fázisok hogyan épülnek egymásra és milyen műveletek, tevékenységek szükségesek ahhoz, hogy a cselekménysor végén a célzott anyagi haszon megjelenjen és valamennyien tisztában voltak a szervezet határokon átvelő jellegével is, illetve azzal, hogy az milyen összehangoltságot, szervezést igényelt.
- [211] Abban a védelmi érvelések helytállóak, hogy minden bűnözésnek alapvető jellemvonása a cselekmény titkolására való törekvés, azonban jelen esetben álláspontjukkal ellentétben nem csak egy erre irányuló általános törekvés, hanem kifejezetten ezt célzó, konkrét, szervezett intézkedések is megfigyelhetők, melyek a cselekmény eltitkolásának egy magasabb fokát valósítják meg. Ekként a cselekményt akár a külső, akár a belső konspiráció szempontjából vizsgálva, a bünszervezet megvalósulására engednek következtetést.

- [212] A külső konspiráció érdekében tett leplező magatartások a bűnös tevékenység hatóság előli eltitkolását szolgálják. Ennek megvalósulása jelen esetben azon tények alapján, melyet az elsőfokú bíróság is részletesen felsorolt, hogy maguk mellé rendőröket állítottak, olcsó, eldobható munkatelefonokat használtak, amit az egyes munkák után vissza kellett adni, hamis okmánnyal titkos műhelyt tartottak fenn, kétséget kizáróan megállapítható.
- [213] A belső konspiráció pedig azt a célt szolgálja, hogy a bűnszervezetben résztvevők a szervezeten belül ne ismerjék a többi résztvevő pontos feladatkörét, ne rendelkezzenek róla teljes körű információval, hogy egy esetleges lebukás esetén az adott személy ne rántsa magával a teljes elkövetői kört. E belső konspiráció feltételei jelen ügyre vonatkoztatva szintén adóttak, mert bár kétségtelen, hogy néhány vádlott felületesen ismerte egymást, és vettek is részt közösen valamely elkövetési fázisban, de az is igaz, hogy a végrehajtásban résztvevők a teljes végrehajtói kört nem ismerték, azokat a vádból kitűnően is az irányítók időnként változtatták és úgy szervezték az egyes elkövetési feladatokat, hogy a végrehajtók között minél kevesebb érintkezési lehetőség legyen és ne lássanak rá pontosan egymás tevékenységére. Erre jellemző példa, hogy több vádlott is tudott arról, hogy a tevékenységük segítésére rendőröket szerveztek be, akik kísérték őket a pénzfelvételek során lásd XI. r. vádlott, de azt senki nem tudta megmondani, hogy e szervezést ki végezte, nem tudtak arról sem, hogy a pénz, azon túlmenően, hogy azzal az I. és II. r. vádlottnak el kellett számolni, közöttük milyen módon került felosztásra, kihez került, mi lett a sorsa, a végrehajtói feladatokat ellátók a rájuk bízott munka elvégzése után díjazást kaptak. A műhelyt is titokban tartották a testvérek a többiek elől, az V. r. vádlott elmondta, hogy többször volt olyan, hogy az I. r. vádlottra az Örs vezér tér közelében kellett várakoznia, de arról nem tudott, hogy ezen a környéken létezik a műhely, melyet kifejezetten erre a célra bérelt más nevére szóló hamis okmány használatával a II. r. vádlott. VI. r. vádlott egyszeri alkalommal valóban járt e lakásban, de őt is csak azért engedték fel, mert az argentinai út előtt itt bocsátották rendelkezésére azokat az eszközöket, amelyeket kint kellett volna használnia és tanították be azok kezelésére, tehát a feladata elvégzéséhez ez elengedhetetlen volt és nyilvánvalóan a korábbi, kanadai ténykedését követően felé ekkor már bizalom is alakult ki, ugyanis erre 2011. július végén került sor.
- [214] Mindezen körülmények alapján a szervezet konspiratív működését is megállapíthatónak látta a másodfokú bíróság és azt is, hogy azzal az I., V., VI. és XIII. r. vádlott is tisztában volt, hiszen a szervezeten belüli saját tevékenységüket illetően a fentebb taglaltak szerint az összehangoltságot fel kellett ismerniük, mint ahogy azt is, hogy a feladataikat úgy kellett végrehajtani, illetve azokat az I. r. vádlott úgy szervezte, hogy a külvilág elől rejtve maradjanak és az is kétségtelen, hogy egymás tevékenységére sem volt pontos rálátásuk.
- [215] A bűnszervezet fogalmának e két új elemét megvizsgálva tehát rögzíthető, hogy azok a jelen ügyben megállapíthatók, ezáltal a Btk. 2. § (2) bekezdése alkalmazásának az I., V., VI. és XIII. r. vádlottak vonatkozásában ennek hiányára alapítottnak nem volt helye.
- [216] E vádlottak esetében egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy a bűnszervezet egyéb törvényi kritériumai is megvalósultak, e tárgyi sajátosságokat a vádlottak felismerték, a bűnszervezetben elkövetésre való következtetés levonása helytálló volt az elsőfokú bíróság részéről. Ezeket górcső alá véve az alábbiakat lehet megállapítani:
- [217] A három vagy több személyből álló csoport, mint objektív fogalmi elem léte tekintetében nem annak van jelentősége, mint amely körülménye a védők hivatkoztak, hogy ki hány embert ismert, hanem annak, hogy a bűnszervezetben történő megvalósítás felismeréséhez azzal kell tisztában lenniük a vádlottaknak, hogy a korábbiakban jellemzett szervezetben rajtuk kívül még legalább két ember működik együtt azért, hogy a célzott bűncselekmények megvalósuljanak. A vádlottak ismerték a rendszer működését, így azt is, hogy ahhoz minimum hány ember egymást segítő tevékenységére van szükség, tehát e tényállási elemet a tudatuk átfogta.
- [218] A hosszabb időre szervezettség sem lehet vitatott, hiszen abból a tényből, hogy a bűncselekmények 2009-től 2011-ig terjedő időszakot öleltek fel, figyelemmel azok jellegére és az elkövetett

bűncselekmények nagy számára is, látszik, hogy nem alkalmoszerű elkövetésekről volt szó, és ennek az ismeretnek a vádlottak is birtokában voltak, hiszen azért vállalkoztak a bűncselekményekben való részvételre, mert ettől anyagi hasznot, a megélhetésük hosszabb távon történő biztosítását remélték, mint ahogy az egyébként meg is valósult. Nincs ténybeli alap annak feltételezésére, hogy a bűnszervezet működése időben limitált lett volna. Ellenkezőleg. A megállapított tényekből az a következtetés vonható le, hogy a terheltek szándéka a határozatlan időre szervezett keretek közötti tartós működésre irányult.

- [219] Ami pedig a szervezet célját, nevezetesen az öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetését illeti, utalni kell rá, hogy e körben az elkövetőnek a büntetési tételekkel tisztában lennie nem kell, de a bűnösségi elvből következően a tudatának át kell fognia azt, hogy a bűnszervezet célja súlyos bűncselekmények elkövetése. A vádlottak tudata azt kétségtelenül átfogta, hogy a cél a minél több bankkártya adatának megszerzése és ennek folyományaként a minél több bűncselekmény elkövetése, illetve a minél több pénz felvétele volt, mely számukra is nagyobb anyagi haszonnal kecsegtetett. Erre figyelemmel azonban azzal a következménnyel is számolniuk kellett, hogy minél több kárt okoznak a sértetteknek, annál súlyosabb megítélésű lesz a megvalósított bűncselekmény is, mely egyre nagyobb fenyegetettséget hordoz magában. A rendelkezésre álló adatok alapján a vádlottak valamennyien kétséget kizáróan e körülménybe belenyugodva cselekedtek, sőt egyes vádlottakat az sem riasztott vissza, hogy időközben volt olyan külföldi út, ahol a hatóságok felfedték tevékenységüket és elítélésre kerültek, így a bűnszervezet ezen ismérve is megállapítható volt az esetükben.
- [220] Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor XI. r. vádlott esetében arra a következtetésre jutott, hogy számára, az általa ismert adatokból nem volt felismerhető, hogy bűnrészesi magatartásával bűnszervezethez csatlakozott, illetve annak tevékenységéhez segítséget nyújtott. Helytállóan hivatkozott arra a törvényszék, hogy nem derült fény arra, hogy a hamis bankkártyák eredetéről, vagy utóbb a zsákmányról a XI. r. vádlott az elkövetést megelőzően vagy azután bármiféle információval rendelkezett volna, ezért ezt a bizonytalanságot a javára értékelte és a bűnszervezetben elkövetést a terhén nem állapította meg.
- [221] Az I., V., VI. és XIII. r. vádlottak vonatkozásában a bűnszervezetben történt elkövetés megállapítása, illetve a XI. r. vádlott esetében a bűnszervezetben történt elkövetés nemleges megállapítása meghatározta az alkalmazott Btk-t is. Ennek megválasztása során az elsőfokú bíróság helyes érveléssel döntötte el, hogy a XI. r. vádlott esetében az elbíráláskori anyagi jogszabály a meghatározó, mert ennek rendelkezései kedvezőbbek a számára, míg az I., V., VI. és XIII. r. vádlottak vonatkozásában a terhükre rótt utolsó bűncselekmények elkövetési idején hatályos 1978. évi IV. törvény szabályait kell alkalmazni, mert az új Btk. rendelkezései nem jelentenek kedvezőbb elbírálási lehetőséget a számukra. Az általa e körben kifejtetteket az ítélet tábla osztotta, és a megjelölt törvények rendelkezéseit vette figyelembe egyrészt a fentebb megjelöltek szerint a vádlottak terhére rótt bűncselekmények minősítése, másrészt a büntetések kiszabása során.
- [222] A törvényszék teljes körűen számba vette a vádlottak javára és terhére értékelhető büntetést meghatározó tényezőket, azokat mindössze XIII. r. vádlott esetében szükséges azzal kiegészíteni, hogy az ő esetében is enyhítő körülményként kellett értékelni az egy kiskorú gyermek tartásáról való gondoskodást. Ezen túlmenően valamennyi vádlott javára figyelembe kellett venni továbbá azt is, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetése és a másodfokú határozat meghozatala között is újabb 11 hónap telt el.
- [223] Az I., V., VI. és XI. r. vádlottak ellen újabb büntetőeljárás nem indult, ami a XIII. r. vádlott esetében ugyan nem mondható el, de jogerős elítélésére az ő vonatkozásában sem került még sor, és a cselekmények elkövetésekor pedig büntetlen előéletű volt. Az eltelt igen hosszú időszakban, mely a vádlottaknak nem róható fel, elmondható, hogy a terheltek a családi és egzisztenciális körülményeiket rendezték, jövedelemmel rendelkeznek, bár a koronavírus okozta járványhelyzet az ő munkalehetőségeikre is kihatással volt. A vádlottak kiskorú gyermekeket tartanak el, az V. r.

vádolt ezen túlmenően pedig a beteg, idős édesanyjáról is gondoskodik. A VI. r. vádlott a becsatolt iratok alapján tagja egy református közösségnek, ahol társadalmi munkát is végez. Az ő rendezett családi viszonyait és az abban betöltött szerepét a csatolt pedagógusi jellemzések is megerősítették, arról képet adtak.

- [224] Kétségtelen, hogy az I., V., VI. és XIII. r. vádlottak által elkövetett bűncselekmények száma, jellege bűnözői életvitelre utalt, mely a személyükben rejlő társadalomra veszélyességüket növelte, s melyre az elsőfokú bíróság is hivatkozott, azonban e körülmények az elbírálás idejére már nem álltak fenn, hiszen a vádlottak a fentebb részletezett módon körülményeiket rendezték, azok az egzisztenciális problémák, amelyek a bűncselekmények elkövetésére sarkallták őket megszűntek, illetve megoldásukra más utat választottak. Az a fajta fokozottabb társadalomra veszélyesség, mint amelyet a bünszervezetben történt elkövetés megállapítása feltételezne, esetükben már nem áll fenn. Egyedül XIII. r. vádlott az, akivel szemben az eltelt igen hosszú időszakban újabb eljárások indultak és ezért az ő esetében a személyében rejlő társadalomra veszélyesség foka nem csökkent, ugyanakkor ezt kompenzálja az, hogy ő a terhére rótt bűncselekmények túlnyomó többségében bűnsegédként vett részt az elkövetésben.
- [225] Az I., V. és XIII. r. vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság értékelte az enyhítő körülmények között azt is, hogy külföldön olyan szabadságvesztés büntetéseket töltöttek, amelyeket a bünszervezet működési idején, annak keretében elkövetett bűncselekmények elkövetéséért kaptak, s melyek elviekben egyesíthetők lettek volna a jelen ügygel, és azt is, hogy a halmazati büntetéstől és az összbüntetés lehetőségétől elestek. Ezért ennek további kedvezményként történő figyelembevétele, mint ahogy arra az V. r. vádlott a felszólalásában utalt, már nem volt lehetséges.
- [226] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott többszörös visszaesői és az V. r. vádlott visszaesői minőségét is.
- [227] Mindezen körülményeket egybevetve, figyelemmel a tetemes időmúlásra, mely a vádlottaktól függetlenül az eljárás elhúzódását is eredményezte, s melyet tovább növelt az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése és a másodfokú döntés közötti 11 hónap is, az ítélőtábla lehetőséget látott az I., V., VI. és XIII. r. vádlottak vonatkozásában a közöttük felállított belső arányosságot is megtartva, a kiszabott szabadságvesztés büntetések enyhítésére. A szabadságvesztés tartamát az I. r. vádlott esetében 4 év 6 hónap, az V. r. vádlott esetében 2 év, a VI. r. vádlott esetében 1 év, míg a XIII. r. vádlott esetében 1 év 6 hónap börtönbüntetésben állapította meg. A VI. és XIII. r. vádlottak büntetésének kiszabására az 1978. évi IV. törvény 87. § (2) bekezdés c) pontja alapján, enyhítő szakasz alkalmazásával került sor, mert arra a fenti, javukra szolgáló körülmények alapot adtak. Figyelemmel arra, hogy a változtatás miatt az e vádlottakkal szemben alkalmazott szabadságvesztés büntetés mértéke a két évet nem érte el, annak végrehajtási fokozata az 1978. évi IV. törvény 43. § a) pontja alapján börtön, esetükben e törvény 45. § (2) bekezdése, az eggyel enyhébb fokozat alkalmazása, a továbbiakban nem érvényesült, ezért az arra történő utalást mellőzni kellett.
- [228] A szabadságvesztés büntetést az ítélőtábla az 1978. évi IV. törvény rendelkezéseinek megfelelően börtönbüntetésként jelölte meg, s a szabadságvesztés börtön fokozatban történő végrehajtására utalást mellőzte, mert az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés megjelölés csak a 2013. július 1. napján hatályba lépett 2012. évi C. törvény alkalmazása esetén helyes, ugyanis e törvény 35. § (1) bekezdése rendelkezik úgy, hogyha a bíróság szabadságvesztést szab ki, annak végrehajtását fogházban, börtönben vagy fegyházban rendeli végrehajtani, a korábbi Btk. ilyen szabályozást nem tartalmazott. Az 1978. évi IV. törvény 45.§ (1) bekezdése akként rendelkezett, hogy ha a bíróság szabadságvesztést alkalmaz, fegyházat, börtönt vagy fogházat szab ki. A XI. r. vádlott esetében viszont, mivel nála az új Btk. került alkalmazásra, helyes volt a büntetés megjelölése.
- [229] Az I., V., VI. és XIII. r. vádlottakkal szemben helytállóan alkalmazott közügyektől eltiltás mellékbüntetést is a törvényszék, annak mértéke megfelelően igazodik a szabadságvesztés büntetések tartamához.
- [230] A XI. r. vádlott vonatkozásában az ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a javára és

terhére szóló bűnösségi körülményeket a másodfokú bíróság által tett kiegészítést is figyelembevéve helytállóan értékelte, további enyhítésre az ítélőtábla nem látott alapot. A vele szemben kiszabott büntetés neme és mértéke is megfelelően szolgálja a büntetési célokat és a felfüggesztés próbaideje is helytállóan került megállapításra. A XI. r. vádlott életvitele rendezett, ez a körülmény, valamint a munkájáról adott jellemzés is megalapozta a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés c) pontjában foglalt enyhítő szakasz alkalmazását. A másodfokú eljárásban további, a vádlott javát szolgáló körülmények, melyek a kiszabott büntetés enyhítésére alapot szolgáltatnának, nem merültek fel. Az, hogy a XI. r. vádlott az eltelt időszakban is a tőle elvárható életvitelt igyekezett folytatni, azt igazolta, hogy méltó volt az elsőfokú bíróság által adott bizalomra, mely egyrészt az enyhítő szakasz alkalmazásában, másrészt a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésében, harmadrészt az előzetes mentesítés alkalmazásában mutatkozott meg. A kiszabott büntetés arányban áll a vád tárgyává tett bűncselekmények konkrét tárgyi súlyával, igazodik a bűnösség fokához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez is. Ez a joghátrány alkalmas a Btk. 79. §-ában megfogalmazott általános és egyéni büntetési célok elérésére.

- [231] Az 1978. év IV. törvény 77/B. § (1) bekezdés a) pontja és a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.
- [232] Az 1978. év IV. törvény 77/B. § (5) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklobzás nem rendelhető el arra a vagyona, amely a büntetőeljárás során érvényesített polgári jogi igény fedezetül szolgál.
- [233] E jogszabályhelyeknek megfelelően az elsőfokú bíróság helytállóan alkalmazott I. r., V. r. vádlott és XI. r. vádlottak vonatkozásában vagyoneklobzás intézkedést, melynek mértékét a tényállásban megállapítottak szerint a részükre juttatott pénzösszegek alapján állapította meg.
- [234] Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság két ponton is korrigálta az I. r. vádlott részére átadott pénzösszegeket, a 23. és 24. tényállás esetében, ezért az I. r. vádlott tekintetében a lefoglalt 130.000 forinton túlmenően elrendelt vagyoneklobzás összegét pontosítani kellett ennek figyelembevételével is, melynek összege így helyesen 27.677.225 forint. Esetében az érvényesített polgári jogi igény tekintetében szerzett vagyona az intézkedés, mint ahogy arra helytállóan az elsőfokú bíróság is utalt, nem terjedt ki.
- [235] Az elsőfokú bíróságnak a feltételes szabadságra, és a beszámításra vonatkozó rendelkezése, valamint a polgári jogi igények és a bűnjelek tekintetében hozott döntése is törvényes, a bűnügyi költség összegének a megállapításáról és annak viseléséről is megfelelően rendelkezett.
- [236] Az elsőfokú bíróság nem jelölte meg helyesen az ítéletének rendelkező részében az V. r. vádlott Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában írt utaló szabályra figyelemmel - a Be. 184. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott személyi adatot, a vádlott anyja nevét, ezért azt az ítélőtábla korrigálta.
- [237] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjában írt személyes adatok vonatkozásában feltüntette az ítélőtábla a VI. r. vádlott lakóhelyét, és a tartózkodási helyét kézbesítési címként is megjelölte, valamint a XIII. r. vádlott tényleges tartózkodási helyét és kézbesítési címét.
- [238] Fenti indokokra figyelemmel az ítélőtábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., V. r., VI. r., XI. r. és XIII. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.
- [239] Megállapította az ítélőtábla a másodfokú eljárás során az I., XI. és XIII. r. vádlott kirendelt védőjének díjaként felmerült bűnügyi költséget, valamint a fordítói díjakat a Be. 613. § (1) bekezdése alapján és arról úgy rendelkezett, hogy abból az I. és XIII. r. vádlottak védelmének ellátásával felmerült költségeket a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontja szerint az állam viseli, mert a fellebbezésük eredményes volt, a vádlotti anyanyelv használatával felmerült fordítói díjakat is az állam viseli a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel.

- [240] A XI. r. vádlott védelmének ellátásával felmerült bűnügyi költséget a XI. r. vádlott viseli, mert fellebbezése nem járt sikerrel, ezen túlmenően pedig egyenlő arányban szétosztotta az ítéltábla a nem vádlotti anyanyelv használatával keletkezett fordítói díjat a fellebbezéssel érintett vádlottak között, melyet külön-külön kötelesek megfizetni az államnak.
- [241] A másodfokú bíróság ítéletével szembeni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2021. január 27. napján

dr. Szalai Géza
a tanács elnöke

dr. Bíró Emese
előadó bíró

dr. Sárecz Szabina Martina
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2020. február 18. napján kelt 7.B.50/2016/312. számú ítélete I. r., V. r., VI. r., XI. r. és XIII. r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.136/2020/47. számú ítéletével 2021.január 27. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. január 27. napján

dr. Szalai Géza
a tanács elnöke